

MUSLIMAN

ili

كلمة الحق

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Musliman ili mušrik
*razarajući dokazi protiv odvratne novotarije*¹

Ebū Hamza el-Afgānī

Plav, Sandžak
džumādel-ūla 1430. hidžretske
maj 2009. godine

¹ Pod "odvratnom novotarijom" autor cilja na pogrešno vjerovanje nekih ljudi da čovjek može učiniti djelo velikog širka i jasnog kufra (a da na to nije prisiljen) i da ostane musliman (napomena izdavača)

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Izdavač:

"K e l i m e t u l - H a q q"

Plav, Sandžak

www.kelimetul-haqq.com

www.kelimetul-haqq.org

kelimetul_haqq@hotmail.com

Autor:

Ebū Hamza

Prevod, prelom i lektura teksta:

Ebū Ahmed

Unos teksta:

Ebū Hafsa

Dizajn korice:

Ebū Merjem

Štampa:

"K e l i m e t u l - H a q q"

V A Ž N A N A P O M E N A !

Svako kopiranje i umnožavanje ove knjige
ili bilo kojeg njenog dijela
bez odobrenja izdavača je veoma
pohvaljeno i preporučljivo

**Rekao je Allāhov Poslanik
Muhammed, sallallāhu 'alejhi we sellem:**

"Najvrijedniji džihād je reći **riječ istine** pred
nepravедnim vladarem."²

"Prvak šehīdā je Hamza, a potom čovjek koji
dođe nepravедnom vladaru, kaže mu **istinu** u
lice, pa ga vladar ubije."³

"Neka nikoga od vas ne spriječi strah od ljudi da
kaže istinu kada je vidi ili bude njen svjedok, jer
mu **riječ istine** neće približiti čas smrti, niti mu
umanjiti nafaku."⁴

² hadīth bilježe Ebū Dāwūd, et-Tirmidhī i Ibn Mādže u svojim "Sunenima" od Ebū Se'īda el-Hudrija i Ebū Umāme el-Bahilija

³ hadīth bilježi Hākim od Džābir ibn 'Abdullāha

⁴ hadīth bilježi imām Ahmed u svome "Musnedu" od Ebū Se'īda el-Hudrija

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Hvala Allāhu Gospodaru svjetova. Svjedočim da nema božanstva vrijednog obožavanja osim Allāha Jedinog i da je Muhammed, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, Njegov rob i poslanik.

Napisao sam ovaj predgovor engleskom izdanju nakon što mi je jedan brat skrenuo pažnju da je tema koja se obrađuje u ovoj knjizi teško razumljiva na engleskom jeziku, prvo zbog toga što je prevedena sa arapskog jezika, a drugo što čitalac na engleskom jeziku (često) nije toliko upoznat sa ovom temom. Stoga se nadam da ću putem ovog predgovora biti u stanju da čitaocu objasnim sve što je osnovno i suštinsko, da bi se postiglo ispravno razumijevanje ove knjige.

Kao što je dobro poznato, islām je izveden iz dva izvora – Qur'āna i sunneta. U oba je Allāh, *subhānehu we te'ālā*, objasnio čovječanstvu sve što mu je potrebno na *dunjāluku* (ovome svijetu) i na *āhiretu* (onome svijetu).

Pošto je od poznatih svojstvava Allāha, *subhānehu we te'ālā*, da je on *el-Hakīm* (Sveznajući), nezamislivo je da – ako bi želio da nešto objasni čovječanstvu – da On to ne bi uradio sa krajnjom jasnoćom; sva pitanja moraju biti definitivno potpuno objašnjena u ova dva izvora. Ako je ova općenitost primjenjiva na ovaj *dīn* (vjeru) općenito u svim njegovim pitanjima, kako tek onda za sāmo razjašnjavanje temeljā (osnova) ove vjere? Da li je zamislivo da *el-Hakīm* Svojim beskrajnim *hikmetom* (mudrošću) nije dovoljno objasnio najvažnije pitanje u islāmu? Nikada.

Stoga svakom muslimanu mora biti jasno i on mora znati da je Allāh, *subhānehu we te'ālā*, sa krajnjom jasnoćom

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

objasnio šta je islām – njegove precizne granice, njegovu preciznu definiciju. U dodatku na to, On je čak ovu definiciju ponovio iznova i iznova, jer ovo je temelj koji je najvažnije pitanje u islāmu, na kojem je sav ostatak sagrađen.

Često se ponavlja da je islām tako lahak za razumjeti, pa ipak, kada bacite pogled na stvarnost, vidite da je razumijevanje koje ljudi imaju o islāmu potpuno haotično. Odgovori na pitanja kao što su: "*Šta je islām?*", "*Šta je musliman?*", "*Šta je širk?*" i "*Šta je mušrik?*" su sve, samo ne jasni. Ako je ovaj islām zaista tako lahak za razumijeti – a Allāha mi i jeste, on zaista jeste lahak – zašto ga tako malo ljudi obuhvataju (spoznaju) i zašto nalazimo tako mnogo razlika u mišljenjima? Odgovori na ova pitanja trebaju biti jasni, nejasnoća definitivno ne leži u objašnjenju datom od strane Stvoritelja; ona isključivo leži u stvorenjima. Neki ne žele da ga shvate od početka, a drugi ga razumiju veoma dobro ali ne mogu ili ne žele da ga prihvate za svoju sopstvenu stvarnost i da ga primjene u svojim životima.

U koliko mnogo predaja je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, definisao islām? Kako često je bio upitan: "*O Allāhov Poslaniče šta je Islam?*" Zar on nije iznova i iznova odgovarao: "*Da obožavaš Allāha Jedinog i da Mu ništa ne pridružuješ (ne činiš ravnim)*"?

Ibn Tejmije, *Allāh mu se smilovao*, i mnogi drugi su iznova ovo naglašavali (isticali), tj. činjenicu da se za odgovor na pitanje "*Šta je islām?*" mora obratiti jedino na Qur'an i na sunnet. Na ovo pitanje je bilo odgovoreno definicijom koju je dao Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem* – nema

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

potrebe za filozofiranjem i kompleksnim razmišljanjem... Kako je ovaj islām lahak, ali kako ga mnogi sebi čine teškim za shvatiti ili prihvatiti.

Čak i Ebū Džehl i Ebū Leheb (*Allāh ih prokleo*) su ovo veoma dobro znali i oni su ga odbacili jedino zbog toga što su ga znali i shvatili ga tako dobro. Filozofi su bili ti koji su počeli da obožavaju svoje sopstvene intelekte i onda ih smještali iznad Qur'āna i sunneta. Oni su mislili da "*La ilāhe illAllāh*" znači "*Nema boga, nema stvoritelja, nema davaoca života, nema opskrbitelja...osim Allāha*", pa ih je Allāh, *Slavljen neka je*, kaznio njihovim džehlom (neznanjem).

Ko god ima makar i malo poznavanja Qur'āna mora kao posljedicu toga znati da "*ilāh*" znači "*Onaj koji se obožava*" a ne, na primjer, "*Gospodar*" ili "*Stvoritelj*" kao što oni tvrde. Mušrici (oni koji čine širk obožavanjem drugih mimo Allāha) su sa sigurnošću znali da "*La ilāhe illAllāh*" znači "*Nema nikoga vrijednog obožavanja izuzev Allāha*". Oni su tako jasno rekli:

أَجْعَلُ الْأَهْةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ

"Zar on da svede bogove na boga jednoga? Zaista je ovo nešto veoma čudno."⁵

Oni su ovime potpuno jasno namjeravali pitati:
"*Zar on (Muhammed) želi da od svih onih koje mi obožavamo učini jednog obožavanog?*"

⁵ sūra Sād, 5. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Ipak, kada su filozofi koji su dali prednost kufri Aristotela nad islāmom Muhammeda, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, došli do ovakvih ājeta i do mnogih drugih sličnih ājeta, oni su bili ophrvani konfuzijom sve dok nisu bili prinuđeni da isključe svoje umove. Kada su Musā, *'alejhis-selām*, i njegov narod prošli pored naroda koji je obožavao idole, zar Musāov narod nije rekao:

قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ

"Napravi nam ilāha (boga) kao što oni imaju āliheh (bogove)." ⁶

Da li riječ *"ilāh"* u ovom ājetu znači *"Napravi nam stvoritelja kao što i na način na koji oni imaju mnoge stooritelje"* ili ona prije znači *"Napravi nam obožavanog kao što oni imaju mnoge koje obožavaju"*?

Ko god čita komentare ovih neislamskih filozofa u pogledu ovih ājeta, naći će da njihovi mozgovi gore od konfuzije (zbrke). Neznalice njih smatraju najvećim učenjacima koji su ikada u historiji postojali, ali su ovi učenjaci u stvarnosti oni koji su najveće neznalice u pogledu Allāha, Njegove Knjige i sunneta Njegovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*.

Ovo nije ništa drugo nego otrov koji se u svim tzv. *"islamskim zemljama"* i na većini tzv. *"islamskih univerziteta"* predaje (podučava) kao temelj vjerovanja u islāmu. Onda ih čuješ kako jedan drugoga pitaju: *"Kako neko može tvrditi da*

⁶ sūra E'rāf, 138. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

ljudi nisu shvatili islām?'', dok njihovi najbolji učenjaci (misli se na filozofe) sâmi nisu shvatili značenje ovih âjeta. Ovo je otrov koji je skoro u potpunosti prouzrokovao da se islam sruši (raspadne) i dovede nas u stanje poniženja u kojem nalazimo sebe danas.

Na ovaj način su mušrici bolje znali značenje *''Lā ilāhe illAllāh''* bolje nego ovi *''učenjaci''*. Oni su tačno znali da Allāh postoji, da je On Jedan i Jedini Stvoritelj, Davalac života i Opskrbitelj. Mnogi âjeti u Qur'ānu podržavaju ovu činjenicu:

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ ^ط فَأَنى يُؤَفِّكُونَ

''Ako ih pitaš: 'Ko je stvorio Nebesa i zemlju i potčinio Sunce i Mjesec?', oni će sigurno odgovoriti: 'Allāh'. Kuda se onda odmeću?''⁷

Otrov nastavlja da pritiska... U zadnjim stoljećima obavljao je svoj zadatak sve dok konačno nije dospio do korijena ovoga *dīna* i dok ga skoro nije uništio; sada je red na kristalno jasnu definiciju islāma da bude napadnuta. Šejtān želi da izbriše i izmijeni Allāhovu vjeru u potpunosti – baš kao što je učinio mnogo puta prije. Kada su poslanici dolazili narodima koji su potpuno bili ubijeđeni da su muslimani i da ih Allāh voli, poslanici bi došli i rekli im jasno u njihova lica ono što je za njih bilo *''nečuveno''*, *''nezamislivo''* i *''neshvatljivo''*: *''Vi ste mušrici''*, *''Vi niste muslimani''* i *''Allāh vas ne voli''*. Kao posljedica toga došlo je do rata i to je način na

⁷ sūra el-'Ankebūt, 61. âjet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

koji je bitka između dobra i zla, između islāma i širka počela i način na koji traje od prvog pojavljivanja širka među ljudima Nūha, *'alejhis-selām*, do Dana proživljenja. Takva je Allāhova volja, onako kako je On odredio u Svojoj beskonačnoj mudrosti.

Onda dolaze ljudi koji nisu shvatili osnovu islāma a misle da su muslimani; i kada im jasnim dokazima objasniš šta islām zaista jeste – primjetiš da se odjednom okreću ka tebi ispunjeni odbojnošću, mržnjom i neprijateljstvom, ali zašto? Ovo je zato što oni sada shvataju šta islām znači u stvarnosti. Sada su oni shvatili uticaj koji to može imati na njihovu zajednicu i na njihove porodice, te shvatili da zapravo toliko mnogo ovih ljudi definitivno nisu čak ni shvatili islām. Kada ovo postane teško za shvatiti oni postaju neprijatelji islāma i nastoje da ga sruše svom svojom moći i svim sredstvima. Što je još gore, oni za sebe ne kažu da nisu muslimani (za razliku od Židova i kršćana koji sebe ne nazivaju muslimanima). Ne, oni nastavljaju da sebe zovu muslimanima i kao rezultat toga konfuzija raste, a otrov šejtāna može da razotkrije njihov efekat u potpunosti.

Ko god shvati ovaj šejtānov program (šemu), također shvata stepen njegove prepredenosti, kao što je on činio sa svakom zajednicom; ljudi nisu upali u širk preko noći, iz dana u dan. Ne. Zapravo, kako je vrijeme prolazilo, oni bi zaboravili ono na šta ih je Allāh upozorio, kao što je bio slučaj sa Nūhovim narodom. Šejtānu je trebalo dugo vremena da ubijedi ljude da misle da su bezbjedni i da će uvijek biti muslimani. Polahko ih je gurao u duboki san i ništa im nije preostalo nego da se probude kao mušrici – čak i ne znajući

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

ni razumijevajući zašto više nisu muslimani. Tako je prokletnik uvijek radio svojim nezamislivom šejtānskom lukavošću (vještinom).

Čitalac, *Allāh uputio njega i sve nas u islām i učinio da umremo u islāmu*, mora biti svjestan da je većina ljudi koji tvrde da su muslimani puna ovog otrova. Sada je neophodno da se ovaj otrov identifikuje i neutrališe, da se ljudi probude iz svog smrtonosnog sna prije nego što bude prekasno, da se okrenu od šejtāna sasvim i u potpunosti, da se pokore Allāhu u potpunosti i kompletno.

Šejtān je upotpunio misiju onesposobljavanja ljudi da shvate čak i najjasnije pitanje *dīna*, tj. samu osnovu islāma. Kako je moguće da je otišlo toliko daleko? Šejtānu je trebao neko da izvede ovaj satanski projekat i zaista je našao neke pomagače, faraonove *sihirbaze*, "šejtānove učenjake". To su učenjaci koje je šejtān uspio dovesti na svoju stranu. On ih je nadjačao njihovim strastima i ubijedio ih da izvrnu ovaj dīn u zamjenu za mali komad dunjāluka; možda im dozvoljavajući da misle da oni ne trebaju prihvatiti da njihovi prijatelji nisu više muslimani, čineći time život malo "tolerantnijim".

A kako ovo pomaže monasima šejtāna? Da li oni možda misle da oni mogu izmjeniti stvarnost i istinu islāma? Ovo je tako, sviđalo se njima ili ne. Da li ljudi zaista misle da, ako sebe ubijede da su mušrici definitivno muslimani, da će ovi mušrici kao posljedica toga postati muslimani i ući u džennet – samo zato što oni žele da to bude tako? Zašto oni jednostavno ne prihvate istinu i počnu da uvode ljude u islām prije nego bude prekasno i za te ljude, a i za njih sāme? Šejtān

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

ih, međutim, tjera da misle da su oni milostivi prema ovim "jadnim mušricima" dopuštajući im da misle da su oni također muslimani. Ovo je zaista "šejtānska milost". Najmilostiviji, najsamilosniji ljudi prema svojim narodima i savremeniciima su svakako bili poslanici, a oni su mušricima rekli jasno u njihova lica: "Vi niste muslimani"! Oni su zaista imali milosti sa svim stvorenim i nisu mogli da podnesu da njihovi narodi budu zauvijek bačeni u džehennem, a ovo je istinska i iskrena milost. Milost šejtāna nam, međutim, govori: "Pustite ih da idu u džehennem, a i vi sa njima! Samo sebi trebate reći da ste i vi i oni muslimani i onda im to prosto prodavati na 'realističan način'."

Kada ti, čitaoče, sada izađeš i kažeš: "Ko god čini 'ibādet nekom (nečemu) drugom mimo Allāha – nije musliman, zapravo je mušrik, počinio svoj širk namjerno ili nenamjerno. Ko god obožava nekog mimo Allāha je mušrik, baš poput onih naroda koji su prošli" – čitav će svijet ustati protiv tebe.

A ovo je ono što se dešava; bitka je u potpunosti izašla na vidjelo, ali ovi prosti ljudi, koji ne mogu da podnesu (shvate) da toliko mnogo njihovih prijatelja nisu muslimani i da možda oni sami također nisu, nemaju snage da se uhvate ukoštac sa jasnim ājetima Qur'āna. Oni su bespomoćni protiv jasnoće Qur'āna.

Zapravo, oni su u potrebi za hitnom pomoći, oni trebaju nekoga da ih ojača u njihovoj staroj vjeri, nekoga koji će im otkriti Istinu, izvesti ih iz zablude njihovih šubhi koje imaju u pogledu ājeta i haditha. Allāh kaže:

وَأَنْطَلِقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ ءَالِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا
لَشَيْءٌ يُرَادُ

"A glavešine među njima izadoše i rekoše: 'Idite napred i ostanite čvrsto uz vaše aliheh jer ovim se, uistinu, nešto veliko hoće!' " ⁸

I evo, monasi i svećenici šejtāna koji imaju smrtni otrov u svom posjedu preuzimaju svoju ulogu. A sada bacite pogled na svoju zajednicu i otkrijte kako su ljudi zahvaćeni ovim otrovom. Oni kažu upravo ono što su prije njih govorili Židovi i kršćani: "Mi se ne suprotstavljamo našim učenjacima". Na sličan način su Židovi i kršćani upali u širk; oni su obožavali svoje učenjake i slijedili ih slijepo. Poslušaj argumente šejtāna smještene na jezicima ljudi:

Šejh taj i taj je rekao...

Ko si ti da ustaješ protiv njega?...

Pod zvijezdama nema nikoga poput njega ...

Pogledaj samo sve ono što je on uradio...

Pogledaj samo njegov 'ibādet...

Ko su tvoji učitelji (šejhovi)?...

Tvoji učitelji (šejhovi) nisu ništa osim komad smeća koji leži pred stopama naših golemih učenjaka...

Nikad nismo čuli o tebi...

Koji je tvoj stepen znanja sa univerziteta (tāgūta)?...

Ne može biti da taj i taj šejh nije to znao...

Ne može biti da naš šejh nije musliman...

⁸ sūra Sād, 6. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Da li ti nas proglašavaš mušricima?...
Da li ti naše učenjake proglašavaš mušricima?...
Mi ćemo te prebiti...
Mi ćemo te ubiti...
Pogledaj samo koliko knjiga je on pročitao...
Pogledaj samo kako se on bori...
Zar ne vidiš njegovu dobru namjeru (nijet)?...
Niko ne zna o tome, a ti znaš?...
Ljudi kažu o tebi to i to...
Ti želiš da nas prevariš...
Želiš da nas opsihriš...
Ti si ludak...
Dalje od njega, on je tekfīrī, hāridžī!...
Začepite uši!

Čućete slične izjave... Mi smo ih već čuli ili pročitali.
Allāh kaže:

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ
ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمُّرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

“Uzeli su svećenike svoje i monahe svoje za *erbābe* (bogove) mimo Allāha, i Mesīha (Isā’a) sina Merjemnog, a nije im naređeno (ništa drugo) osim da samo jednom bogu ‘ibādet čine. Nema boga osim Njega, Uzvišen neka je iznad onoga što mu oni pridružuju (ravnim čine).”⁹

⁹ sūra et-Tewbe, 31. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Pogledaj, *Allāh i tebe i nas uputio ka Istini*, gdje su Qur'ān i sunnet u njihovim argumentima, izjavama i životima? Gdje? Nema nimalo više prostora za njih.

Pogledaj samo kako oni obožavaju svoje učenjake. Kada im odeš sa Qur'ānom i sunnetom, oni ti kažu da su njihovi učenjaci to bolje shvatili nego ti; i za njih je da ovo kažu dovoljno kao njihov odgovor. Zašto nam onda barem ne pomognu da shvatimo njihove stavove i stavove njihovih učenjaka koji dozvoljavaju kufr, čine kufr i pozivaju u kufr dan i noć. Ako su oni tako veliki, tako moćni i tako učeni, zašto se onda svi oni okreću?

Zapravo, oni su oni koji se ponašaju kao *hawāridži* koji bježe od dokaza. Jedan od najosnovnijih (najprepoznatijih) znakova *hawāridža* je bilo njihovo neznanje. Mi njih pitamo: "Da li su *hawāridži* trčali za ljudima da im pokažu dokaze kao što mi radimo?" Nikada. Po ovom pitanju oni sebe čine sličnim *hawāridžima*; zapravo oni su čak i žešći (gori) u svom stepenu bježanja i okretanja.

Za razliku od njih, sljedbenici Istine samo kažu – *Allāh tebe i nas učinio da budemo od njih* – i zato što bih ja također želio da budem od ovih, ja također kažem: "Mi slijedimo ono što *Allāh i Njegov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem*, kažu, bez obzira šta to znači za nas. Mi iznosimo naše jasne dokaze, a vi iznesite vaše; ko god je u pravu – on je onaj koga mi slijedimo! *Allāh nas uputio ka istini, znali je mi ili vi. Ako smo mi na pogrešnom putu, onda molimo Allāha da nas uputi na pravi put. Mi samo želimo istinu, mi ne postupamo u skladu sa šejhom tim i tim, naš 'šejh' je Resūlullah.*"

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Allāh te učinio, a i nas, od onih kojima će On podariti Svoju milost, dati da umru kao muslimani u cilju da izbjegnemo Njegovu užasnu kaznu i da uđemo u Njegov neopisivo lijep džennet.

U stvarnosti, osobi sa zdravom *fitrom* i naravi s kojom nas je Allāh stvorio i snabdio nije potrebno objašnjavati da sve dok čovjek obožava nešto drugo mimo Allāha - nikada ne može biti musliman.

Kako on može biti musliman ako *islām* znači "obožavati (činiti 'ibādet) samo Allāha Jedinog" i ako musliman znači "neko ko obožava (čini 'ibādet) samo Allāha Jedinog". Kako može osoba onda biti taj "neko ko obožava samo Allāha Jedinog", istovremeno obožavajući nešto drugo mimo Allāha Jedinog? Kako čovjek može biti stava da ova osoba ispunjava osnovne predušlove da bude musliman?

Svećenici šejtāna rade na uništavanju *fitre* čovjeka. Postojanje ovih ljudi nas je primoralo da sjednemo i objasnimo ono očigledno - i to je razlog pisanja ove knjige. Onaj ko misli da čovjek može biti musliman dok obožava nešto drugo mimo Allāha - sām ne može biti musliman, jer očigledno nije shvatio *islām* i ne zna da *islām* znači "Da ne obožavaš ništa osim Allāha Jedinog." Sljedeći dokazi razjašnjavaju da je *islām* - NEobožavati nikoga mimo Allāha i da je onaj koji opravda mušrika i nazove ga muslimanom, kao posljedica toga - sām također mušrik (iako njegov širk nije tako evidentan).

Mora onda biti jasno da je *bid'a* (novotarija u vjeri) opravdati mušrika - *bid'a mukeffira* (vrsta novotarije koja je kufr). U cilju da se izbjegne svako pogrešno razumijevanje ovdje je vrijedno spomena da kada se god spomene riječ

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

mubtedi' (čovjek koji čine *bid'a*, tj. novotar) – odnosi se na muslimane. Ovo je zato što postoje dvije vrste novotarija:

- jedna vrsta koja je veliki grijeh ako se počini i
- druga zbog koje čovjek upadne u kufr.

Kao što je rekao Fudajl ibn 'Ijjād, *Allāh mu se smilovao: "Ja jedem sa Židovom i kršćaninom, ali ne jedem zajedno sa mubtedi' i volio bih da između mene i mubtedi' bude tvrđava od gvožđa"*.¹⁰

Kada shvati da je on (Fudajl ibn 'Ijjād, *Allāh mu se smilovao*) ciljao na *mubtedi'* (novotara) od muslimana, čovjek postaje svjestan važnosti teme o kojoj se govori u ovoj knjizi.

Obrati pažnju da i *irdžā'* (zastranjeno vjerovanje da vjera leži samo u srcu i da djela nemaju utjecaja na nju) također ima različite stepene. Tako postoje ljudi koji praktikuju *irdžā'* (*murđžije*) koji su muslimani, a ima *murđžija* koji postaju *kāfiri*. Posljednja vrsta *murđžija* se smatra *guluwwom* (ekstremizmom) i učenjaci su se postigli *idžmā'* (jednoglasno se složili) da je to zabludjeli put kufra.

Oni koji su zalutali također slijede određene i specifične metode postupanja sa različitim pitanjima, koje prouzrokuju probleme koje imaju. Njihov metod se sastoji od toga da oni prvo razmisle svojim umovima. Tada su njihovi umovi potčinjeni njihovim strastima: Kakvo bi rješenje te stvari bilo u skladu sa *njihovim* mišljenjem i kako *oni* misle da je ispravno. Jedino tada oni otvaraju Qur'ān i sunnet i

¹⁰ zabilježeno u "*Šerhus-Sunne*", el-Hasan ibn 'Alij el-Barbehārī

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

pokušavaju da nađu nešto što podržava njihov *bid'a* (ovo se odnosi na one neznalice koji misle da su našli ono što izgleda da je dokaz, ali u stvarnosti su samo sebi dopustili da budu odvedeni u zabludu). Oni onda čvrsto šćepaju svoje ideje i nisu u stanju da ih puste čak ni kad im dođu jasni dokazi.

Najzad, oni stignu još i dalje na ovom zabludjelom putu, da oni čak i ne osjećaju potrebu da otvore Qur'an i sunnet; umjesto toga oni intenzivno ćeprkaju po knjigama ućenjaka. U ovim knjigama "nađu" čak i više nego što oni zovu "dokazima" - ovo je zato što su ućenjaci samo ljudska bića i njihova pisanja su osjetljiva, tj. na način da rijeći koje nisu nikada rekli i nisu nikada mislili budu stavljene u njihova usta.

Stoga znaj - *Allāh dozvolio tebi i nama da uđemo u džennet* - da je musliman osoba koja ćini 'ibādet Allāhu jedino, a da je mušrik osoba koja ćini 'ibādet nećemu (ili nekome) drugom mimo Allāha ili ćini 'ibādet nećemu (ili nekome) uz Allāha. Stoga mušrik nikada ne može biti musliman, znao ovo ili ne znao. Osoba koja napusti islām zbog svog širka i osoba koja ostane u okvirima islāma su oba (sasvim različita) stanja u kojima je ćovjek - bez obzira na njegovo saznanje, on je u tom stanju.

U cilju objašnjavanja i dokazivanja ovoga ja sam iznio jasne i nepobitne dokaze iz Qur'āna i sunneta. Važnost ovog pitanja neće nikome postati jasna sve dok on ne zna da ćinjenje širka ne znaći samo ćiniti sedždu nekome drugome pored Allāha, ili moleći se njemu ili mu ųrtvovati životinju nešto (prinijeti mu kurbān). Zapravo, jedan od najvećih oblika

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

širka je u pokoravanju nekome ili slijeđenju nekoga koji zabranjuje dozvoljeno i dozvoljava zabranjeno ili propisuje zakone koji su u suprotnosti islāmu – bio taj zakonodavac vladar, učenjak ili bilo ko.

Ko god ovo zna jasno i bez sumnje otkriva da od jedne i po milijarde ljudi od takozvanog "islamskog ummeta" ogromnu većinu zapravo predstavljaju ljudi koji obožavaju svoje političke lidere, učenjake, ustave, svoju domovinu, slobodu, intelekt, većinu ljudi (demokratiju). Pokoravanjem i slijeđenjem ovih ljudi ili predmeta i prihvatanjem i ozakonjavanjem njih, ljudi zapadaju u djelo obožavanja (ibādeta), kao što nam je Allāh to jasno objavio u Qur'ānu.

U ovoj knjizi, međutim, sam se ja samo koncentrisao na odbranu osnove našeg uzvišenog *dīna*, u cilju da ne ostavim *šubhu* (sumnju). Zato svakog savjetujem da ovu knjigu pročita nekoliko puta i da razmotri dokaze koji su u njoj, koji su spomenuti da bi ga ona (knjiga) mogla dovesti do čvrstog (neuzdrmanog) ubjeđenja, kao što i treba i mora biti kod svakog muslimana. Čitaocu preporučujem da se obrati na dvije druge knjige koje sam napisao (na arapskom jeziku), koja detaljno objašnjavaju ova pitanja, a to su: "*Kitābul-Kufri bit-Tāgūt*" ("*Knjiga o kufriu u taguta*'") i "*Širkut-Tešri' wet-Tā'ati wel-Ittibā'a min Adwā'il-Bejān*" ("*Širk propisivanja, pokornosti i slijeđenja iz knjige 'Adwā'ul-Bejān'* "). Ove knjige će uskoro biti dostupne na engleskom jeziku, *inšā'Allāh*. Ako je potrebno, ja ću ovu knjigu objasniti verbalno, u formi predavanja, ako Allāh tako bude htio.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Zahvaljujem se Allāhu koji mi je pomogao u radu na ovoj knjizi. Molim Ga da učini da moj *nijet* (namjera) bude čisto radi Njega jedino. Potom zahvaljujem svima onima koji su zajedno sa mnom radili na ovom izdanju knjige, njenoj korekciji i prijevodu. Molim Allāha da nas uputi na ispravno razumijevanje islāma i da ga prihvati, da dā da umremo kao muslimani i da nas ujedini sa poslanicima islāma (vjere svih poslanikā) u Njegovom džennetu. *Allāhumme Āmīn.*

Ebū Hamza el-Afgānī

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Sva hvala i zahvala pripada Allāhu za najbolju od svih blagodati – a zaista to je blagodat islāma! Neka Svemilosni uputi vas i nas prema onome čime je On zadovoljan i neka nas učini od Njegovih iskrenih robova i neka učini da umremo kao muslimani.

Ovo vrijeme je vrijeme otuđivanja (udaljavanja) od ovoga *dīna*; stvari i pitanja *tewhīda* su napuštena i nepoznata, a ova odvratna novotarija živi u ovom ummetu mnogo vijekova. Bolesna srca su sa generacije na generaciju nasljeđivala ovu novotariju u vjeri:

Da misle da osoba može biti musliman i mušrik u isto vrijeme, te činiti 'ibādet Allāhu Jedinom, bez partnera, ali u isto vrijeme uzeti partnere pored Allāha.

Ako bi živo srce pročitalo ovu očiglednu kontradikciju, momentalno bi shvatilo njegovu neispravnost i čitanje ostatka koji slijedi u ovoj knjizi ne bi nikako ni bilo potrebno.

Pa ipak, ljudi se i dalje pridržavaju svojih šubhi i iznose njihove takozvane "dokaze", sa ciljem da iskrive osnovu ovoga *dīna*, da omoguće i povećaju konfuziju među ljudima u pogledu njihovoga *dīna* i, kao posljedica toga (najzad) da od njih udalje i zadnji komad njihove zdrave *fitre* koji još posjeduju. To nije ništa drugo osim strast (želja) za opravdavanjem i uvlačenjem *kāfira murtedda* i *mušrika* u *dīn* svim sredstvima. Zato oni slijede samo svoje strasti i želje da sačuvaju sebe od nekih problema i da sebi olakšaju stvari u ovosvjetskom životu.

Nema sumnje u činjenicu da su prokleta filozofija i otrov *irdžā'a* doveli do stanja u kome smo trenutno, koje se

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

širi dan za danom od svog prvog pojavljivanja u ovom ummetu. Kao što je ranije spomenuto, on je dostigao takav nivo da su ljudi počeli da brane mušrike i da ih smatraju muslimanima. Ovako su ljudi zaboravili islām, iako nas je Allāh opskrbio objašnjenjem koje je kompletno.

Ko bi mogao o Svemudrom Gospodaru, Onome koji je objasnio svjetovima sve dobro u detaljima, misliti da On nije objasnio temelj islāma na savršen način? Pa upitaj sebe, Allāh uputio nas i tebe razumijevanju Njegove Knjige baš kao što On želi da ona bude shvaćena i razumijevanju govora Njegova Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, onako kako je on, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, želio da bude shvaćen:

Da li ima ikakve potrebe za objašnjenjem istinskog značenja islāma nakon dovoljnog i zdravog objašnjenja od Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem?

Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je zaista više puta rekao:

"Islam je da činiš 'ibādet Allāhu Jedinom bez pridruživanja ičega Njemu."

Prema tome, musliman je onaj koji čini 'ibādet Allāhu jedino, bez pridruživanja ičega Njemu. Otuda je mušrik osoba koja nešto pridruži Allāhu u svom 'ibādetu. Kakvo divno objašnjenje od našeg voljenog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, tako precizno i bez ostavljanja ikakvih otvorenih vrata za onoga koji traži da se raspravlja o tome!

Uprkos ovoj činjenici, neki ljudi koji su otišli daleko u zabludu i dalje raspravljaju o osnovi ovoga dīna. Ovako ove neznalice proizvode laži i pretvaraju se da imaju znanje koje

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

nemaju. Čudno je da neki od njih tvrde svoje odricanje od irdžā'a, dok je on zapravo prisutan u njihovoj krvi i teče kroz njihove vene, ali oni to nikako ne osjećaju.

Pa ako je Fudajl ibn 'Ijjād, *Allāh mu se smilovao*, čak po pitanju *mubtedi'* (novotara) od muslimana rekao (za sebe) da on jede sa Židovima i sa kršćanima, ali da ne jede sa novotarom i da bi želio da između njega i novotara bude tvrđava od gvožđa, šta onda reći za ekstremiste među murđijama, onima kakvi su tekfīreni od strane učenjaka kroz historiju? I šta reći za osobu koja ne zna islām i stoga smatra mušrike muslimanima, brani ih i postaje njihov saveznik? Njihov odlazak u zabludu i njihovo neznanje se smatra čak i žešćim.

Ako si ti onaj koji iskreno želi da zaštiti svoj dīn, onda bi trebao znati da ljudi nikada neće biti uspješni u svom dunjaluku, a tako ni na āhiretu sve dok ne budu posjedovali kompletno razumijevanje tewhīda i djelovali prema tom znanju. Što više djeluju u skladu sa tewhīdom – više uspjeha će imati u svojim poslovima. Međutim, ovu činjenicu neće shvatiti srce novotara niti onaj koji ne shvata stvarnost islāma – čak i ako uobražava da je to shvatio prije hiljadu godina!

Ovo se odnosi na tewhīd uopće, a kako je tek za osnovu tewhīda? Većina ljudi ima pogrešno razumijevanje u pogledu ovog pitanja, pa kada čuju ove izjave oni im se podruguju ili se ismijavaju i kažu:

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي ءَابَائِنَا الْأَوَّلِينَ

“Nismo čuli za ovo među našim precima.”¹¹

I kažu:

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْأَخْرَةَ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَحْتَلَقُ

“Nismo za ovo čuli u vjeri naših predaka; ovo nije ništa drugo već namještena laž.”

Zaista Allāh nikome neće podariti istinsku pobjedu sve dok u potpunosti ne shvati tewhīd svojim srcem i dok ga ne primijeni u svim stvarima svog svakodnevnoga života. Prava pobjeda i uspješni džihad (borba da se uzdigne Allāhov dīn) nikada ne može da se desi izuzev i samo nakon što je tewhīd ostvaren. Jedan i jedini izvor iz koga musliman crpi svoju snagu je znanje o svom Gospodaru i o jednoći svog Gospodara. Osoba koja ovo ne razumije je osoba bez mudrosti.

Ko god misli da su njegovi učenjaci bezgriješni i da nije dozvoljeno savjetovati ih i ukazati im na njihove greške, onda ne znam u skladu sa kojim dīnom oni misle da služe svom Gospodaru?! Međutim, to definitivno nije od islāma.

Među ljudima su se raširila mnoga opasna i odvratna mišljenja. Na primjer, ljudi misle da ko god pretpostavlja da je učen (što često predstavlja ismijavanje sa znanjem) ili ko god podigne oružje mora također biti ispravno upućen i bez mahane, kao melek koji se spušta sa neba. Oni podržavaju

¹¹ sūra el-Mu'minūn, 24. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

svoj fesad sa jadnom argumentacijom, pogrešno shvaćenim qur'ānskim ājetom:

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

“A one koji se na našem putu bore mi ćemo sigurno našim putevima uputiti. Allāh je zaista sa dobročiniteljima.”¹²

Ovo više nije povezano sa njihovom ljubavlju prema učenjacima i mudžāhidima. Ne, ovo je prije pretjerivanje u ljubavi prema ljudima pojedincima, prema sāmnoj bici ili onome što oni smatraju znanjem.

U stvarnosti, to je porijeklo svakog počinjenog širka, jer su svi mušrici uvijek pokušavali dokazati da su njihovi *ahbār* (veliki učenjaci) i *ruhbān* (*'ābidi*, tj. pobožnjaci) rekli to i to. Ljudi misle da ovi ne mogu pogriješiti zbog ogromnog znanja koje posjeduju i zbog njihovog *'ibādeta* (dobrih djela i obožavanja).

I zaista, ovaj ummet je već slijedio prijašnje narode pedalj po pedalj, lakat po lakat u pogledu obožavanja *ahbāra* i *ruhbāna*, baš kao što je to naš povjerljivi i istinoljubivi Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao da će se sigurno desiti (neka od ovih pitanja će biti razmatrana u ovoj knjizi).

¹² sūra el-'Ankebūt, 69. ājet

أَتَّخِذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرَهْبَنَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ
ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمُّرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

“Uzeli su svećenike svoje i monahe svoje za *erbābe* (bogove) mimo Allāha, i Mesīha (Isā’a) sina Merjeminog, a nije im naređeno (ništa drugo) osim da samo jednom bogu ‘ibādet čine. Nema boga osim Njega, Uzvišen neka je iznad onoga što mu oni pridružuju (ravnim čine).”¹³

Postoje mnoge verzije kako je ova njihova sklonost bila izražena. Najzad, ako dostigne tako daleko, onda nema više važnosti šta Qur’ān i sunnet kažu, odluka o svakom pitanju leži u osobi “*iks*”. Ako samo ukazivanje na grešku ovih “učenih ljudi” znači napadanje na Allāhovog *welijja* (saveznika, pomognutog) – onda je to novi sufizam. U stvarnosti, to je isti stari sufizam i selefi su bili čisti od ovakvog ponašanja.

Musliman, međutim, mora da se boji ovih stvari baš kao što su se bojali naši selefi (ispravni prethodnici, prve tri generacije nakon Allāhovog Poslanika, *sallallāhu ‘alejhi we sellem*). Muwehhid razumije ove stvari, zato budi oprezan. Ovaj *bid’a* (novotarija) je rušenje islāma i uništavanje tewhīda i niko neće zanemariti ove stvari osim osobe nesvesne tewhīda.

¹³ sūra et-Tewbe, 31. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Zato je danas najvažnija stvar za muslimane da maksimiziraju svoje napore u učenju tewhīda, podučavanju ljudi njemu i iskorjenjivanju ove besmislene (apsurdne) novotarije u potpunosti. Ako se ove zabludjele misli ne unište, one će se vratiti kao ogromne vojske protiv kojih će ljudi biti bespomoćni. Okupirati sebe u sticanju ovoga znanja o tewhīdu i širenju njega je od najvećih oblika dobrih djela i džihāda u našim danima. Neka Allāh zaštiti sve muslimane a ne mušrike i neka dopusti da muslimani budu nadmoćni nad njihovim neprijateljima. *Āmīn.*

U osnovi, islām je čišćenje sebe od širka i sljedbenika širka. Kako islām može biti potpuno ostvaren bez ovoga djela i kako može islam postati aparentan (vidljiv) bez (otvorenog ispoljavanja) toga? Ovo je nemoguće i stoga je najmoćnije oruđe za širenje ovog dīna – obznana kompletnog oslobađanja sebe od mušrika.

Ovaj islām o kome mnogi ljudi danas ne znaju je prosto i ništa više nego uzdržavanje (udaljavanje) od širka. Čak su i novotari (od muslimana) ovo znali i ranije.

Što se tiče nazivanja mušrika muslimanima i postupanje prema njima kao prema muslimanima u pitanju *el-welā'* i *el-berā'* (biti lojalan prema islāmu i biti čist od širka), ljubavi i mržnji u ime Allāha itd. – ovo pripada najjačim iskrivljanjima Allāhovog dīna.

Osloboditi sebe od njih je obaveza, ali kako može neko ko njih smatra braćom muslimanima – sebe osloboditi od njih?

Allāh nam je u Qur'ānu rekao:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ

عَشِيرَتَهُمْ

"Nećeš naći narod koji vjeruje u Allāha i Sudnji dan, a da su u prijateljstvu sa onima koji se suprotstavljaju Allāhu i Njegovom Poslaniku, pa makar oni bili njihovi očevi, njihovi sinovi, njihova braća i rođaci." ¹⁴

Ova tema je zaista jaka i opasna. Širk je – a o ovome postoji idžmā' poslanikā (prije idžmā'a učenjaka) – suprotan islāmu. Međutim, za one koji sebe smatraju učenjacima (iako oni zapravo ne razumiju razliku između islāma i širka), za njih je mušrik – musliman koji samo malo griješi; ili možda ne čak ni to, jer ga oni svakako opravdavaju. Ovo je kao da kažu: "Šta je problem sa malo velikog širka"? *Lā hawle we lā quwwete illā billāh!*

Ispravno razumijevanje ovog velikog pitanja otklanja i objašnjava mnoge ozbiljne probleme i osvjetljava srca uputom. Cijena njegovog neznanja je, međutim, velika konfuzija i zabluda. A zašto? Neko ko ne može da napravi razliku između ispravnog značenja islāma i istinitog značenja širka, takav čini greške u opisima i propisima. Stvari za njega ostaju nejasne (maglovite): On ili naziva neke muslimane mušricima

¹⁴ sūra Mudžādele, 22. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

i primjenjuje na njih propise (islāma) u pogledu mušrika, ili obrnuto.

Zato baci pogled na one ljude koji slijede svoje strasti, na one među njima koji sebe smatraju učenjacima i na one koji ih slijede. Vidjećeš ih, kako u svojoj velikoj konfuziji slijecu sa jednog zabludjelog puta na drugi. Nema ni jednog pitanja, a da im nije nejasno. Tako oni dođu sa čudnim razumijevanjem, koje je svojstvenije judaizmu nego islāmu. U isto vrijeme, Milostivi Allāh Svojom milošću smiruje srca onih koji su shvatili tewhīd iz Qur'āna i sunneta. Sva hvala pripada samo Allāhu Jedinom, Svemogućem. O Gospodaru, dopusti da umremo kao muslimani.

Ko god ne razumije osnovu ovoga dīna, za njega Qur'an, sunnet i knjige učenjaka ostaju zatvorene. On ga neće razumjeti čak iako tvrdi da je podučavao tewhīdu pedeset godina. Jedan od najboljih primjera koji prikazuje njihov *džehl* (neznanje) je njihovo širenje jedne izjave šejhul-islāma Muhammeda bin 'AbdulWehhaba u čitavom svijetu:

"Ne tekfīrimo onoga ko obožava turbe el-Qiwāz..."

Ljudi su se obradovali ovoj izjavi, iako u stvarnosti njima nije jasno šta je šejhul-islām Muhammed bin 'AbdulWehhāb htio da kaže. On je ustvari mislio da su oni koji obožavaju turbe el-Qiwāz mušrici, ali ne i kāfiri, tj. da su oni ljudi koji ne znaju istinu i zato oni neće biti kažnjeni sve do ispita isključivo za njih na Sudnjem danu. Oni za šejhul-islāma ostaju mušrici i nisu muslimani. Ovo je razlog zašto on njih konstantno naziva mušricima.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Kako bi drugačije moglo i biti, kada su se on sām, ostali učenjaci da'we Nedžda i svi drugi učenjaci muslimana složili u ovoj stvari?

Ono što ovo potvrđuje je komentar šejha Ishāqa bin 'AbdurRahmāna u pogledu mušrika neznalica gdje je on prenio izjavu od Ibnul-Qajjima:

*"Za njega (Ibnul-Qajjima) oni su iste vrste kao i ehlul-fetra (period između poslanstva u kojem je poslanica bila nepoznata ili teško poznata), do kojih poruka poslanika nije stigla. Ime islāma ne može biti primijenjeno na obe vrste i oni ne mogu biti smatrani muslimanima. Čak i oni koji ne čine tekfir nekih mušrika u najmanju ruku ih smatraju mušricima. Ime širka je primjenjivo na njih i postupa se po tome sa njima".*¹⁵

Šejh AbdulLatif, *Allāh mu se smilovao*, je rekao:

*"Koliko je naroda uništeno zbog pomanjkanja znanja i zbog nepoznavanja granica i činjenica? I koliko grešaka se odigralo i koliko jada se desilo zbog ovoga? Uzmi na primjer islam i širk, oni su kontradiktorni (suprotni) termini koji se nikada ne ujedanjuju, tj. jedan pred drugim nestaje. Neznanje oba od njih ili jednog od njih vodi mnoge ljude da zapadnu u širk i da obožavaju dobre ljude. Ovo je zato što oni ne znaju istinska značenja i ne mogu ih zamisliti."*¹⁶

¹⁵ Iz knjige *"Tekfirul-Mu'ajjen"*, Ishāq bin 'AbdurRahmān Ālu Šejh u svom objašnjenju *"drugog tahrifa"*. Čitava knjiga se tiče pobijanja iskrivljavanja, izmišljotina i neistina poput ovih. Obrati pažnju da su oni mušrici a ne muslimani, pa iako nisu kāfiri. *Džuhelā* (neznalice) ovo ne znaju, ali misle da posjeduju to znanje. Zsigurno kombinacija neznanja i arogancije prouzrokuje *dalāl* (zabludu) onih koji lutaju.

¹⁶ *"Minhādžut-Te'sīs"*, 12. str.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

U vremenu neznanja kao danas najvažnija i najvrednija djela su učenje i podučavanje tewhīda. U tome leži ogromna milost (dobrota) i jasna pobjeda. Stoga ako želiš ogromnu nagradu od tvoga Gospodara onda tvoj *nijjet* (namjera) treba biti za Allāha jedino i trebaš shvatiti istinsku osnovu islāma i objasniti je ljudima, širiti je, štiti je (braniti) i voditi je do pobjede, koristeći svu snagu i imetak koji ti je Allāh učinio dostupnim. U tome leži pobjeda islama i sunneta i poraz širka i bid'ata. Allāh je rekao:

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا
يُوقِنُونَ

"Pa budi strpljiv, zaista je Allāhovo obećanje istina. I ne daj da te obeshrabre oni koji nemaju ubjeđenja." ¹⁷

Budi svjestan ovoga! Ovo je osnova dīna. Ako u svom životu provedeš svoje vrijeme radeći na širenju svega ovoga – onda ćeš biti, *inšā' Allāh*, svjetlo nad svjetlom na ovom svijetu a i budućem, u skladu sa onim što smo shvatili od onih izvora u kojim je objašnjena neizmjenost i veličina tewhīda.

Onaj koji je upoznat sa Qur'ānom i sunnetom zna da je broj dokaza u pogledu osnove islama nebrojiv, međutim, samo za one koje Allāh upućuje na ispravno razumijevanje Qur'ana i sunneta. Ja sam namjeravao da spomenem nekoliko najjasnijih dokaza iako postoje i mnogi drugi koji su vrijedni spomena.

¹⁷ sūra er-Rūm, 60. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Ja sam ovo pitanje objasnio sa dokazima iz Qur'āna, sunneta i idžmā'a (konsenzusa) učenjaka, kao što to treba biti u našem dīnu. Međutim to ne znači da su učenjaci od kojih sam prenio bezgrešni, pripadali oni učenjacima prijašnjim ili kasnijim (*selefu* ili *halefu*).

Ja ovo spominjem ovo zato što se ovaj ummet leluja (njiše) od slijepog slijeđenja jedne osobe do slijepog slijeđenja druge i od pretjerivanja u ljubavi prema jednom šejhu ka pretjerivanju u ljubavi prema drugom šejhu i ljulja se s jedne ivice na drugu. Sve dok ovaj ummet ne prestane sa tim, dobro se neće nikada u njega povratiti, pa je zato obaveza nama da to spriječimo. Zaista mi uzimamo od učenjaka samo ono što je ispravno, a ono što je pogrešno obaramo. Mi ne dokazujemo ništa njihovim izjavama, već dokazujemo ispravnost njihovih izjava kroz Qur'ān i sunnet.

PRVI NEPOBITNI DOKAZ

Allāh kaže:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ

"Zaista Allāh nikom ne oprašta da Mu širk čini (druge čini ravnim)." ¹⁸

Ali oni kažu:

"Allāh prašta širk Njemu (činjenje Njemu nekoga ravnim)!"

Tako onaj koji tvrdi da osoba ulazi u džennet i pored činjenja širka odbacuje ovaj ājet i tvrdi (pa čak iako nije svjestan toga): *"Zaista Allāh prašta činjenje partnera sa Njim."*

Postoje ljudi koji zaista slijede ovu tvrdnju i čak je jasno obznanjuju! Od njih su oni ljudi koji istupaju sa predajom od el-Esweda ibnul-Sari' kao dokaz:

"... Stoga će mušrik mezmatica (onaj ko je u stanju neznanja upute od Allāha zato što dokaz do njega nije stigao) biti kušan na Sudnjem danu. A nakon iskušenja, on će ući u džennet kao musliman."

Kada bi on zaista istupio sa ovom izjavom, on bi iznio dokaz protiv samog sebe. Ovo je zato što je on priznao da onaj ko je kušan ne može biti musliman sve dok ne prođe ovu kušnju (ispit). Otuda nema sumnje da je on mušrik u pogledu svog stanja prije ispita.

¹⁸ sūra en-Nisā', 116. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Ako oni koji ne obraćaju mnogo pažnje na ovu izjavu tvrde da će Allāh nakon ispita na Sudnjem danu ovoj osobi oprostiti širk (pokušavajući da tvrde da je ovo suprotno prethodnim dokazom koji smo mi donijeli iz Qur'āna), njima ja odgovaram:

"Nikako! Ovaj džāhil (tj. mušrik neznanica) nije čak mukellef (obavezan i odgovoran) na ovome svijetu (to znači da je on jedan od onih koji nisu kušani na ovom svijetu). Zakoni (propisi) obaveza i zabrana su validni samo nakon qijāmul-hudždže (uspostavljanja argumenta). Stoga se on smatra onim koji nije počinio nikakvog grijeha i koji također neće biti izložen nikakvoj kazni – za ovo postoji idžmā' (konsenzus). Tako onaj kome tewhīd nije učinjen obavezom a širk nije zabranjen nije nazvan grešnikom i on nema grijeha koji treba da bude oprostjen – ništa mu nije učinjeno obaveznim i ništa mu nije zabranjeno. Na ovome se složio ehluṣ-sunnet wel-džemā'at."

**DRUGI NEPOBITNI DOKAZ
MUSLIMAN NEĆE BITI KUŠAN NA SUDNJEM DANU U
SKLADU SA IDŽMĀ'OM**

Zato onaj koji se stavlja na kušnju ne može biti musliman.

Imām Ahmed u svom Musnedu bilježi od el-Eswed ibn Sari' da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao:

*"Biće četiri osobe na Sudnjem danu: Gluhi koji ništa nije mogao čuti, ludak, starac i onaj koji je umro u vremenu fetre. Gluhi će reći: 'Gospodaru moj, islām je došao ali ja nisam mogao čuti ništa.' Ludak će reći: 'Gospodaru moj, islām je došao a djeca su me gađala balebama!' Starac će reći: 'Gospodaru moj, islām je došao ali ja nisam shvatio.' Onaj koji je umro u vremenu fetre će reći: 'Gospodaru moj, nijedan od tvojih poslanika mi nije došao!' Tada će Allāh uzeti zavjet od njih govoreći da Mu se oni moraju pokoravati, a onda će Allāh učiniti da poruka do njih dođe: 'Uđite u vatru.' Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je rekao: 'Tako mi Onoga u Čijoj je Ruci Muhammedova duša, ako uđu u tu vatru - biće hladna i udobna za njih.'"*

Ebū Hurejre prenosi isti hadīth sa sljedećim dodatkom:
"Ko god uđe u nju - biće mu hladna i udobna, a ko god odbije da uđe - biće odvučen u nju (u pravu vatru)!"

Ibnul-Qajjim je spomenuo puteve predaja ovog hadīsa u svojoj knjizi *"Ahkām Ehludh-Dhimme"* (2. tom, 650. str.) i nakon njihovog spominjanja rekao je:

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

“Oni (putevi predaja) ojačavaju jedan drugog i učenjaci hadītha su neke od njih ocjenili sahihom, kao što su el-Bejheqī i ‘AbdulHaqq i drugi također potvrdili hadīth od el-Esweda i Ebū Hurejre. Štaviše imāma islāma su ih (ove hadīthe) prenijeli i zapisali u svojim knjigama.”

U istoj knjizi Ibnul-Qajjim, *Allāh mu se smilovao*, spominje dvadeset poenti (koristi), pobijajući tvrdnju onih koji negiraju ovo kušanje (ispit), a ono što je on rekao je istina na koju ukazuju tekstovi iz Qur’āna i sunneta, a Allāh najbolje zna!

Među učenjacima postoji razlika u mišljenju u pogledu ovog kušanja. Razlika u mišljenju nas, međutim, ni na koji način ne opterećuj, jer oni učenjaci koji poriču ovaj ispit općenito kažu da ne postoji mušrik koji će biti opravdan zbog svoga neznanja i da je do svih mušrika došao dokaz. Po njihovom mišljenju, svaki onaj koji umre u stanju širka će definitivno boraviti u džehenemskoj vatri. Zato je jasno da ne postoji nikakav ukazatelj ni u jednom od dva mišljenja učenjaka, koje podržava mišljenje onih koji mušrike proglašavaju muslimanima. Zaista su oba mišljenja – Allāhovom dobrotom – jasni i razarajući dokazi. Još jednom je razjašnjeno da su učenjaci u idžmā’u po pitanju da ko god ‘ibādet čini nečemu (nekome) drugom mimo Allāha svakako nije musliman već je mušrik; neki kažu da ko god obožava nešto drugo mimo Allāha ulazi u džehennemsku vatru direktno, a drugi kažu da će on, ako je mušrik neznalica, prvo biti kušan na Sudnjem danu.

Svi oni kažu da je on mušrik i da musliman neće nikako biti testiran (kušan), u skladu sa idžmā’om.

TREĆI NEPOBITNI DOKAZ
SAMO MUSLIMAN ULAZI U DŽENNET

El-Buhārī bilježi u svom "Sahihu" od Ebū Hurejre, a isto od 'Abdullāha ibn Mes'ūda u drugom hadīthu, da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao:
"Niko neće ući u džennet, osim musliman."

Mušrik onda nikada neće ući u džennet, osim kroz ispit koji će dobiti na Sudnjem danu, ali je na dunjāluku on bio mušrik i u ovo nema nikakve sumnje.

**ČETVRTI NEPOBITNI DOKAZ
SVAKA STVAR IMA OSNOVU (TEMELJ)**

**Kako čovjek može biti musliman
ako nije shvatio osnovu islāma?**

El-Buhārī bilježi od Ibn 'Umera, *Allāh bio zadovoljan njime*, da je Allāh^{ov} Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: **"Islām je sagrađen na pet (temelja): Svjedočenju da nema boga osim Allāha i da je Muhammed Allāh^{ov} Poslanik, klanjanju namāza, davanju zekāta, obavljanju hadždža i postu ramadāna."**

U drugoj predaji od Muslima:
"...Allāha činiti jednim (ostvariti tewhīd Allāhu)."

I u drugoj predaji od njega:
"...Da Allāh bude obožavan i da sve mimo Njega mora biti odbačeno."

Ovo je osnova islāma na kojoj je naš dīn sagrađen i o ovome postoji idžmā' (konsenzus). Dobro onda... Koja kuća ostaje čitava nakon što je nestao njen temelj?

AbdulLatif i Ishāq, sinovi 'AbdurRahmāna Āluš-Šejha i Ibn Sahnān prenose od Ibnul-Qajjima:
"Postoji idžmā' u pogledu ehlul-fetra i onih do kojih da'wa nije stigla da oni ne mogu biti smatrani muslimanima i da ne spadaju u kategoriju ljudi koje je dozvoljeno zvati muslimanima, čak ne ni za one koji ne čine tekfīr nekih od njih. Štaviše, termin širk mora biti primjenjen na njih i njegovo značenje se tiče njih. Onda, koji islām ostaje nakon što je njegova osnova i njegov najmoćniji temelj srušen,

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

*a koji je 'Lā ilāhe illAllāh' (Niko nema pravo da bude obožavan osim Allāha)?''*¹⁹

¹⁹ "Tekfīr el-Mu'ajjen" od Ishāqa bin 'AbdurRahmāna Āluš-Šejha, 43. str.

PETI NEPOBITNI DOKAZ
U OVOM DINU SE EL-ESMĀ' EŠ-ŠER'IJJA (ŠERIJATSKA
IMENA) KORISTE ZA OSOBU KADA SE PRIMIJENE NA
NJU

Osoba će biti prozvana po djelu koje čini - po konsenzusu, racionalno, lingvistički u svim jezicima i u skladu sa zakonima islāma. Ovo je svakome jasno, a također i shvatljivo.

Otuda će onaj koji pije biti nazvan pijanicom, onaj koji čini blud biće nazvan bludnikom. Onaj koji obožava nešto mimo Allāha će biti nazvan "obožavaocem nečega mimo Allāha". Tako će onaj koji čini širk biti nazvan mušrikom, a onaj koji čini kufr biće nazvan kāfirom. Čovjek ne bi trebao postati zbunjen (biti doveden u nedoumicu) u pogledu pitanja tekfira. Moguće je nekoga nazvati kāfirom jedino nakon što je primio poruku - na ovome je ehklus-sunnet wel džemā'at u idžmā' u (saglasnosti). Kufr je počinjen jedino nakon što osoba primi pouku i dokaze i nije više neupoznata sa istinom, a onda se okrene od nje ili je proglasi lažnom i slično. Nasuprot tome, širk je stanje u kome osoba jeste, bez obzira da li je primila Allāhovu poruku ili nije.

Zato čovjek mora razlikovati između širka i kufra. Termin mušrik također može biti primjenjen na osobu prije nego što ona primi poruku, ali propisi islāma će biti primijenjeni na njega u skladu sa njegovim stanjem, na primjer zabrane oženiti ga. Međutim, propisi u pogledu borbe, ubijanja i kažnjavanja nisu primjenjivi na njega na ovom svijetu i āhiretu. Ovi propisi (na primjer boriti se protiv

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

mušrika) su jedino relevantni (dolaze na snagu) kada on primi poruku, okrene se od nje i time postane kâfir.

Musliman koji počini širk time ostavlja islam; on je počinio riddet (otpadništvo), učinio on ovo iz *džehla* (neznanja) ili pogrešnog razumijevanja dokaza. ²⁰ Međutim, nazvati ga kâfirom ili ga pogubiti i slično, prije nego što primi dokaz – nije dozvoljeno.

Ibn Tejmije je rekao:

“U pogledu pravnih termina i propisa, Allāh je odvojio neke od njih i ujedinio neke od njih, u pogledu toga što je bilo prije risāle (prije primanja poruke) i onoga što je bilo nakon nje. Stoga se termin ‘mušrik’ primjenjuje na osobu prije nego što ona primi poruku, jer ona već obožava nešto pored Allāha, izjednačava nešto sa Njim i uzima za ‘ibādet bogove mimo Njega. Tako ovi termini postoje i prije dolaska poslanika, baš kao termini džehl (neznanje) i džāhilije (period neznanja). Termini džāhilije i džāhil (neznalica) se koriste i prije dolaska poslanika, ali tada ne postoji kažnjavanje (za bivanje džāhilom).” ²¹

Allāh nas uputio ka Istini – obrati pažnju kako šejhul-islām Ibn Tejmije opisuje uslov potreban za nazivanje nekoga mušrikom. Obrati pažnju kako on korisiti termin “inne” za naglašavanje i time potvrđuje stvar. Iz njegove izjave je očigledno da za njega, ako čovjek počini širk ekber (veliki širk),

²⁰ Ako je on ovo uradio iz neznanja, onda on u stvarnosti nikada nije ni bio musliman, samo što to nije bilo javno jer njegov širk nije bio vidljiv do tada. On je zapravo mušrik, iako je smatran muslimanom u pogledu propisa koji su mu dati. Čim širk osobe postane vidljiv – ona mora biti tretirana mušrikom bez oklijevanja. Mnogi ljudi ne obraćaju pažnju na ovo što im prouzrokuje mnoge probleme.

²¹ “Medžmū’ul-Fetāwā”, 20. tom, 37. str.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

on je mušrik i nikako biti musliman. Ovo je zapravo u suprotnosti sa lažima koje su ljudi izmislili u pogledu njegovog mišljenja na ovu temu.

PRIMJENA TERMINA ŠIRK I KUFR I OBJAŠNJENJE DVA MIŠLJENJA O NJIMA

Ibn Hazm je u svojoj knjizi "El-Fisāl..." u pogledu propisa kufra i širka rekao:

"...A drugi su rekli da su kufr i širk isto. Tako je svaki kāfir također i mušrik, a svaki mušrik također i kāfir. Ovo je također mišljenje i Šafi'ije."

Oni koji su zalutali se igraju i zabludjuju ovim riječima Ibn Hazma. Oni dolaze i kažu da svaki širk i kufr može biti opravdan zbog neznanja i zbog tog neznanja osoba ostaje unutar granica (okvira) islāma. Bez sumnje, niko neće doći sa ovakvim uopštavanjem (koje je kufr) izuzev onoga koji je sam mušrik i potpuno neupoznat sa islāmom.

Da li je zaista zamislivo da osoba koja tvrdi da *er-Rahmān* (Milostivi) ima dijete musliman ili da je osoba koja obožava kravu musliman samo zato što sebe pripisuje islamu? Niko neće reći ovakvu stvar izuzev onoga koji je sam mušrik i nesvjestan značenja islāma. Da li je Ibn Hazm zaista namjeravao da kaže ovo što ovi kažu za njega? Daleko od toga! Ibn Hazm je, baš kao što su i svi drugi učenjaci bili, u saglasnosti da osoba koja u 'ibādetu Allāhu Njemu nekoga pridružuje – nikada ne može biti musliman, onaj koji obožava (čini 'ibādet) Allāha Jedinog.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Razlika između termina *kufr* i *širk* je isključivo pitanje opisa (tj. nomenclature, imenovanja i simboliziranja). To nema nikakvog utjecaja na spomenuti idžmā' učenjaka, kao što će biti spomenuto.

Među učenjacima je bilo onih koju su neznalicu mušrika (onoga koji nije primio dokaz) nazivali mušrikom, ne nazivajući ga kāfirom. Kao razlog za to oni su spomenuli da djelo kufra nije moguće izuzev nakon dolaska poslanika ili njegove poruke, a ovo će, *inšā' Allāh*, postati još jasnije.

Zbog istog razloga oni mušrika do koga dođe dokaz zovu mušrik kāfir. Ovaj oblik je korišćen veoma često od strane imāma da'we Nedžda. Među njima je također bilo onih koji su neznalicu mušrika zvali "kāfirom koji čini kufr *gajrul-mu'adhebi alejh* (koji za sobom ne povlači kaznu)". A što se tiče mušrika do koga je došao dokaz oni su ga nazivali "kāfirom koji čini kufr *mu'adhebu alejh* (koji za sobom povlači kaznu)". Ovo se može naći u knjigama Ibn Tejmije, kao i u drugim knjigama.

Stoga ako nađete jednog od prijašnjih učenjaka da kaže "Kufr i širk su jedno isto", to znači jedno od dvoje:

1. Oni opisuju svakoga kāfirom - one koji su u stanju širka prije dospijeća dokaza i one koji se i dalje pridržavaju svoga širka nakon dolaska dokaza. Oni ne čine razliku između njih u pogledu načina na koji ih opisuju (dok prave razliku između njihovih različitih stvarnosti), ili

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

2. Oni negiraju postojanje ispita (iskušenja) na Sudnjem danu, pa je stoga za njih svaki mušrik ujedno i kâfir, a sa njihove tačke gledišta svako ko umre u stanju širka ide direktno u džehennemsku vatru.

Međutim, za sve ove učenjake postoje samo dvije grupe ljudi: "Ili musliman ili mušrik!" Nema treće grupe! Pa kako je Ibn Hazm mogao reći ono za što ga oni lažno optužuju, dok je objašnjavao značenje islāma i njegove uslove najjasnijim razjašnjavanjem? Da li oni zaista govore da imāmi islāma nisu znali šta islām znači? I da su oni tvrdili da bi onaj koji obožava kravu ili mrtvacu ili el-Lāta, el-'Uza i Menāta (idole predislamskog perioda) možda mogao biti neznalica musliman? Kako velika laž! Pa dođite i bacite pogled na ono što je Ibn Hazm rekao u svojoj knjizi "El-Fisāl...":

"A Allāh kaže:

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ

"Ako se oni pokaju (od širka), klanjaju namāz i daju zekāt – braća su vam u vjeri." ²² Ovo je jasan tekst koji ukazuje da onaj koji obavlja namāz od sljedbenika islāmskog šehādeta i koji daje zekāt – pridružuje se našem dīnu kao naš brat. A pošto Allāh Uzvišeni nije rekao: "Sve dok ne čine velike grijeha oni su vaša braća", jasno je da je on naš brat čak i ako čini velike grijeha (kebā'ire)."

Obrati pažnju kako je Ibn Hazm u saglasnosti sa idžmā'om svih učenjaka, naročito sa učenjacima tefsīra: Nije obaveza da je čovjek čist od velikih grijeha da bi njegov islām bio ispravan, već on prosto mora biti čist od širka.

²² sūra et-Tewbe, 11. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

On dalje kaže:

"I svi drugi muslimani kažu: ²³ 'Onaj ko je svojim srcem ubijeđen i bez ikakve sumnje kaže svojim jezikom: 'Nema nikoga vrijednog obožavanja osim Allāha i Muhammed je Allāhov Poslanik' i da je sve sa čime je on došao istina i očisti sebe od svakog dīna osim od dīna Muhammeda – zaista je on musliman, mu'min.'"

Samo baci pogled na to kako je on prenio idžmā' u pogledu dobro poznatih uslova za ispravnost islāma i kako ih je naveo. On precizno zna da osoba ne može biti musliman sve dok ne zna i nije potpuno ubijeđena da niko ne smije biti obožavan (činiti mu se 'ibādet) mimo Allāha. Pa kako onda čovjek može biti musliman ako (on sām) obožava nešto drugo mimo Allāha, priznajući da Ibn Hazm objašnjava da je islām čovjeka nemoguć sāmim neznanjem ove stvari (jer on kao što je i idžmā', ovo znanje čini uslovom za nečiji islām). Pa kako onda može neznanje mušrika odjednom od njega napraviti muslimana koji je opravdan, kada on ne može biti musliman čak ni bez sāmog ovog znanja?

Čovjek mora, u dodatku na ovo, odbaciti svaki dīn mimo dīna islāma i ostvariti kufr u tągūta (odbacivanje i poricanje svega i svakoga što se obožava mimo Allāha). Kako čovjek može odbaciti dīn mušrika, kada su njegova djela (širka) upravo ista kao i njihova? Kako čovjek može učiniti kufr u tągūta (odbaciti ga) i ne obožavati ga (ne činiti mu 'ibādet), dok ga istovremeno obožava (čini mu 'ibādet)? Postoji li veća kontradikcija nego znati to?

²³ za razliku od onih mu'tezilā koji su zalutali (kojima je Ibnu Hazm upravo gore odgovorio) koji kažu: "Onaj koji nije prepoznao Istinu zakonima filozofije nije musliman". Allāh nas zaštitio od ovakvog kufra

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Ibn Hazm dalje kaže:

"Nema razlike u mišljenju između nas i njih i nikoga od (islamskog) ummeta u tome da ko god čini kufr u tāgūta, vjeruje u Allāha i uhvati se za najčvršću vezu (tj. islām) koja se nikada neće prekinuti – da je on zaista mu'min, musliman."

Ibn Hazm je ovdje čak spomenuo idžmā'. Pa kako onda može biti moguće da je on nesvjestan ovih stvari, kao što su ljudi smjestili u njegova usta? Na ovaj način oni ocrtavaju izjave koje oni čupaju iz konteksta i time pokušavaju da iskrive dīn ljudi koji nemaju znanja – onih koji grade svoju vjeru na izjavama drugih ljudi (oni time u stvarnosti obožavaju te ljude pokoravajući im se u onome što oni dozvoljavaju od zabranā). Da su oni samo stavili ove njegove nejasne izjave i njegove jasne izjave jedne do drugih – oni bi zaista riješili sve kontradikcije. Šta čovjek može očekivati od ljudi koji to ²⁴ nisu uradili u pogledu Allāhove riječi – Qur'āna?

Metoda po kojoj oni postupaju je razotkrivena uz pomoć razarajućih dokaza iz Qur'āna i sunneta; čovjek lahko razumije šta je Ibn Hazm mislio kada je objašnjavao stvar opravdanja neznanjem. On je na to rekao:

"To je zakon koji se primjenjuje u čitavom dīnu." ("El-Ihkām...", 2/12).

Ovaj imām je imao definitivno više znanja nego da bude od onih koji misle da onaj ko obožava kravu greškomo (u neznanju misleći da je to ispravno) može biti opravdan

²⁴ Tj. rješavanje prividnih kontradikcija usaglašavanjem i tumačenjem nejasnih citata jasnim

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

musliman – jer mušrik zaista ne nalazi sebe nikako i nigdje u "čitavom dīnu." Onaj ko zna Ibnu Hazma a posebno njegovu definiciju islama, on također veoma dobro zna ovu prevaru. Kakvo zlo izvrtanje i kakva zla obmana...

U svim pitanjima za koja smo mi rekli da je onaj ko ih počini nakon dospijevanja poruke (u pogledu ovih stvari) – fāsiq (griješnik) ili kāfir, a da se onaj do koga poruka nije došla se smatra opravdanim i nagrađenim, on je rekao:
"Čak i ako uradi grešku" (1:71).

Pa vrati se njegovim jasnim izjavama o islāmu (koje su djelimično spomenute gore) i onda ćeš shvatiti da je ono što ljudi kažu o njemu čista potvora.

Wallāhi! Ibn Hazm je pisao sabljom; da je čuo nekoga da osobu koja čini 'ibādet nekom pored Allāha naziva muslimanom – ja mislim da bi mu naredio da se pokaje od svog kufra.

**ŠESTI NEPOBITNI DOKAZ
ISLAM I ŠIRK U SVOJIM ISTINSKIM ZNAČENJIMA
SU POTPUNE SUPROTNOSTI**

Njihova značenja su apsolutno jasno objašnjena u Qur'ānu i sunnetu; o ovome postoji idžmā'. Tako onaj koji počini širk ne upotpunjava osnovu islāma. Kako ga neko i dalje može proglašavati muslimanom? Čovjek je *ili musliman ili mušrik*, treća grupa ne postoji. Islam znači - po idžmā'u učenjaka jezika, tefsira i svih drugih učenjaka - "*potpuno se predati Allāhovoj volji*", uključujući poniznost, pokornost i poslušnost.

Allāh, *subhānehu we te'ālā*, kaže:

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا

خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

"A ne, već ko god svoje lice (sebe samog) preda Allāhu a dobročinitelj je - nagrada mu je kod njegovog Gospodara, za takve neće biti straha niti će se žalostiti." ²⁵

Et-Taberī od nekih od selefa prenosi sljedeće:

"Oni su rekli da: 'onaj ko Allāhu preda sebe potpuno' znači 'ahlasa lillāh' (da on to čini čisto za Allāha jedinog, oslobođen od širka, predajući sebe jedino Allāhu)."

²⁵ sūra el-Beqare, 112. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

On je dalje rekao:

''Kao što je Zejd ibn 'Amr ibn en-Nufejl rekao: 'Ja sam predao svoje lice (sebe) Njemu (čisteći se potpuno od svega drugog), Onome Kome su se oblaci koji nose čistu vodu također pokorili.' Što ovdje znači 'predao sam sebe u pokornosti Onome, Kome su se oblaci također pokorili i čije naređenje oni slijede. U ovom ājetu Allāh, subhānehu we te'ālā, spominje one koji su svoja lica predali jedino Allāhu. Spominjanju lica je ovdje data prednost nad ostatkom tijela zato što je lice najprecizniji, najvažniji i najvrijedniji dio tijela za šticeenje. Kad osoba preda (pokori ili potčini) nekome ili nekome svoje lice, najprecizniji dio svoga tijela, onda ostatak tijela to prirodno slijedi u pokornosti. Za Arape je to bilo logično i lingvistički (jezički); kada bi oni spomenuli lice, to bi značilo tijelo kao cjelinu. Tako ajet znači: 'Ne, već ko god se pokori i čini Allāhu 'ibādet čisto (oslobođeno od širka), za Allāha jedino i izorši to na najbolji način...''

...kao što je također spomenuo i detaljno objašnio i Ibn Kethīr.

Otuda, po idžmā'u, islām znači *predati se u 'ibādetu Allāhu jedinom, sa pokoravanjem bez pridružavanja ičega Njemu. Ko god ovo ne uradi - nikada ne može biti musliman; na ovome su svi u saglasnosti. A kako drugačije može i biti? Hajdemo ovo demonstrirati putem sljedećeg primjera:*

Čovjek nikada ne jaše konja, umjesto toga uvijek pješači i također nikada nije ni jahao. Pa kako bi racionalna osoba, osoba koja rezonski razmišlja moga tog čovjeka nazvati konjanikom (jahačem)? Slično ovome, osoba koja nije nikada sebe predala Allāhu jedinom, i pridruživala je druge Njemu, neko ko nikada nije Njemu iskreno činio 'ibādet, a i dalje to ne

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

čini; ovakva osoba ne može biti opisana kao musliman. On ne posjeduje karakteristike zahtijevane u islamu koje bi njega učinile muslimanom jer njegova djela nisu saglasna sa djelima muslimana. Niko ko ima zdrav razum ne bi definisao njega kao muslimana.

Ibni Tejmije, *Allāh mu se smilovao*, kaže:

*"I tako, ko god ne čini 'ibādet Allāhu nesumnjivo mora činiti 'ibādet nečemu drugom mimo Njega; on obožava nekog drugog mimo Njega i zbog toga je mušrik. Među Ādemovim potomcima nema treće kategorije, ili je muwehhid ili je mušrik ili je eventualno od onih koji su pomiješali ovo dvoje, kao oni koji su izmijenili svoju vjeru, poput kršćana i njima sličnih po zabludi, a koji se deklariraju kao muslimani."*²⁶

Onaj ko razmisli o ovom pasusu, naći će da šejhul-islam pet puta, svaki put na različiti način, spominje da *onaj ko čini širk nikada ne može biti musliman*. Ima li nešto jasnije od toga? Zato, sve *mutešābih* (manje jasne ili nejasne) izjave šejhul-islama protumači ovom jasnom, čistom i divnom izjavom i ne postupaj poput izopačenih ljudi!

Šejh 'AbdurRahmān u svom djelu "Komentar na osnove islāma i njegovog temelja" i šejh 'AbdulLatif u djelu "Minhādž" (strana 12) kažu:

"Onaj ko počini širk ostavlja tewhīd jer su oni dvoje suprotnosti koje se nikada ne mogu sastati, niti obje nestati".

²⁶ "Medžmā'ul-Fetāwā", 14. tom, 282.-284. str.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Kada islām nestane, širk mora uzeti njegovo mjesto, i nebitno je zašto je islām nestao. Onaj ko ovo ne zna nije shvatio islām.

Slijede izjave od šejhul-islāma Ibn Tejmije. Ovo poglavlje služi prosto kao potvrda onoga što je već rečeno. Ono što je spomenuto je potpuno jasno i nije moguće išta dodati da bi ga više razjasnilo; svrha ovog poglavlja je prije da pobije zastranjena vjerovanja koja su postala raširena u pogledu šejhul-islāma Ibn Tejmije. Ono što je prenešeno u Qur'ānu, sunnetu i idžmā'u je dovoljno kao dokaz. Međutim, onaj ko je uvjeren u dokaze Qur'āna i sunneta tek (samo) kada vidi da ih Ibn Tejmije također potvrđuje – za takvu osobu možemo samo da molimo da ga Allāh uputi.

Znaj da, kada god su veliki učenjaci poput šejhul-islāma Ibn Tejmije, Ibnul-Qajjima, Muhammeda bin 'AbdulWehhāba i učenjaci da'we Nedžda rekli: *"Mi ne tekfirimo ovog mušrika, jer poruka još nije doprla do njega"*, oni nisu mislili da je on musliman; oni su prosto time mislili da je on zaista mušrik, ali ne čini kufr zbog kojega bi mogao biti kažnjen, jer poruka nije još došla do njega. Ovo je poznato svakom ko zna njihove knjige, *Allāh im se smilovao!* Oni su u idžmā'u (saglasnosti) po ovom pitanju, tj. *da je svako ko obožava nešto drugo mimo Allāha zasigurno mušrik i da ne može biti musliman.* Ovo moraš ispravno shvatiti, jer onaj ko razumije ovu činjenicu osvaja ključ za brave koje ostaju zaključane za neznalice – ključ izjavā ovih učenjaka.

Slijede neki odlomci izjava šejhul-islāma za dalje potvrđivanje, iako je skoro i nepotrebno spominjati ih kada su dokazi iz Qur'ana i sunneta već spomenuti.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Ibn Tejmije kaže:

''Robu je naređeno (zadužen je) da čini 'ibādet Allāha, nudeći mu iskrenu odanost (predanost), kao što je njegova obaveza da ga priziva iskrenom odanošću (posvećenošću). Ova obaveza nije ukinuta ni u jednoj situaciji. Samo će ehl (sljedbenici) tewhīd ući u džennet i oni su ehl (sljedbenici, pripadnici) La ilahe illAllāh. Ovo je Allāhovo pravo nad Njegovim robovima... Oni sigurno neće izbjeći Allāhovu kaznu, izuzev činjenjem 'ibādeta Allāhu Jedinom i ako Ga prizivaju iskrenom odanošću (predanošću). A onaj ko ne pripisuje druge Allāhu, a u isto vrijeme Mu i ne čini 'ibādet – napušta 'ibādet u potpunosti, poput faraona i njemu sličnih. Oni su čak i gori nego mušrici. Tako je definitivno svakoj osobi obaveza da obožava Allāha jedino, uvijek i u svakoj situaciji. Tako je ovo – islām, pored kojeg ne postoji drugi dīn koji Allāh prihvata. Allāh, međutim, ne kažnjava nikoga prije nego mu pošalje poslanika, kao što On dozvoljava jedino muslimanu mu'minu da uđe u džennet. Nijedan mušrik i nijedan arogantan čovjek (oholnik) koji je oklevao da čini 'ibādet Allāhu neće ući u njega (džennet). Oni do kojih da'wa nije doprla na dunjaluku, oni će biti izloženi kušnji na Sudnjem danu i niko neće ući u vatru, osim oni koji su slijedili šejtāna. Onaj koji nije činio grijeha neće ući u vatru, a također Allāh neće nikoga kazniti vatrom dok mu ne pošalje poslanika. Oni do kojih poruka nije doprla kao što su djeca, ljudi i oni koji su umrli u vremenu fetre – oni će biti kušani na Sudnjem danu, kao što znamo iz predaja.'' ²⁷

I on također kaže:

''Poglavlje: Šejtān se ponekad pojavljuje u liku onoga kome se upućuje dova (pored Allaha). Najčešće je ta osoba kojoj se upućuje dova mrtoa. Nekada se šejtān pojavi i u liku žive osobe koja i ne zna da je ljudi prizivaju. Šejtān se pojavi u liku te osobe sa ciljem da zavede mušrika koji traži pomoć od nje, tako da mušrik pomisli da

²⁷ ''Medžmū'ul-Fetāwā'', 4. tom, 477. str.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

mu se ta osoba odazvala, a u stvari je to bio šejtān. Ovo se dešava kafirima koji prizivaju u pomoć mrtve ili žive, one za koje oni misle da im mogu pomoći, kao što kršćani prizivaju svoje svece. Ovo se dešava i kod mušrika koji sebe smatraju muslimanima, a prizivaju u pomoć i mrtve i žive (pored Allaha). Oni prizivaju neku osobu u pomoć, a šejtān im se odazove pojavljujući se u liku te osobe, a da osoba koju prizivaju i ne zna da je ljudi prizivaju. Mnogi ljudi su mi rekli da su mene prizivali u pomoć. Svaki od ovih mi je naveo svoj slučaj. Ja sam im rekao da im se to ja nisam odazvao i da i ne znam da su me prizivali. Oni su rekli: 'Možda su nam to onda meleci pomogli?' ' ' 28

²⁸ "Medžmū'ul-Fetāwā", 19. tom, 47. i 48. ājet

SEDMI NEPOBITNI DOKAZ

Mušrik sigurno ne ispunjava *šart* (uslov) znanja od šartova "*Lā ilāhe illAllāh*" u pogledu kojega su svi učenjaci u idžmā' u (saglasnosti). Kako onda on može biti musliman?

Svi učenjaci su u idžmā' u da osoba može biti musliman jedino kada ispuni uslov znanja:

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

"Znaj da nema drugog boga osim Allāha". ²⁹

Nije moguće da neko ko čini 'ibādet nečemu drugom mimo Allāha to čini bez pripisivanja njemu božanskih svojstava (atributa). Najmanje što možemo reći je da on svakako misli da to što obožava zaslužuje da bude obožavano. Međutim, ako on u stvarnosti ne misli ovako, onda on ne može biti mušrik džāhil (neznalica), već je on, naprotiv, mušrik koji je svjesno nemaran i stoga kāfir zbog toga što je poruka do njega došla i on zna da je pogrešno činiti 'ibādet nečemu mimo Allāha i zna da drugi ne zaslužuju da budu obožavani mimo Allāha; ali, uprkos ovom znanju, on obožava nešto drugo (čini mu 'ibādet).

Od jedne osobe koja je daleko zalutala nam je došao jedan primjer. Ova osoba je opisala zamišljenu situaciju. Ovaj primjer je na kraju dokazao upravo suprotno od onoga što je ova osoba pokušala dokazati, i pored činjenice da je primjer

²⁹ sūra Muhammed, 19. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

koji je on naveo bio i jeste veoma teško moguć da se desi. Taj primjer je sljedeći (ova osoba je rekla):

"Kako bi bilo kada bi čovjek živio u udaljenom selu, odvojenom od civilizacije i zadesi ga nevolja. On se obrati za pomoć jedinom šejhu u selu, sufijskom šejhu. Čovjek je čuo samo dobro o ovom šejhu i svi ljudi potvrđuju da je on učen čovjek. Nemoguće je da ovaj čovjek putuje da bi čuo mišljenja drugih učenjaka. Poruka do njega nije došla i on nije u mogućnosti da sazna istinu. Tako ovaj čovjek ode do šejha i pita ga šta da radi. Šejh mu odgovara: 'Allāhovog Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, kaže u sahih hadīthu sa zlatnim lancem prenosilaca (kako on tvrdi): 'Ako se u prsima stegne (osjeti tjeskoba), onda je prizivanje stanovnika grobova ispravno.' (poznati gnusni i lažni 'hadīth'). Na to čovjek ode i uradi što je savjetovan da uradi i time počini širk."

I on nastavlja:

"Tako čovjek može reći da ovaj čovjek nije želio ništa drugo nego da se pokori Allāhu i Njegovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, i da uradi ono što ga je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, uputio da uradi'".

Na ovo mi kažemo:

"Ovaj čovjek (dat u primjeru) sigurno ne zna značenje 'Lā ilāhe illAllāh'. On ne zna da mu je dozvoljeno da obožava samo Allāha Jedinog i da mu nije dozvoljeno da Allāhu pripisuje ništa ili nikoga u bilo kojoj situaciji. Štaviše, taj čovjek misli da mrtovi mogu da mu donesu korist štetu i da imaju sposobnost da ga rasterete njegovih problema'".

Kada bi ljudi koji izmišljaju ovakve šubuhāte, lažne i neispravne argumente samo razmislili o pitanju u pogledu osnove ovog đina, a da u isto vrijeme ne slijede svoju strast da

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

mušrike pretvaraju u pokorne muslimane i da ih tretiraju kao takve; ako bi oni samo jednom o ovome ozbiljno razmislili, stvar bi im konačno postala jasna. Oni samo slijede svoje beskorisne strasti i zato ne žele i ne mogu da spoznaju ispravnu 'aqīdu. Kada otkriju šta su selefi zaista rekli, oni se trude danju i noću da iskrive njihove riječi.

Lahko je govoriti o kufriu i riddetu sve dok se tiče samo jedne osobe, poimenice vladara. Tako ih mi pitamo:

''Zašto vi uistinu mrzite ovu osobu (vladara)? Da li ga mrzite zato što je počinio riddet od islāma i zato što poziva da se (on) obožava, ili ga mrzite zato što je prema vama postupio nepravedno? Vaša djela ukazuju na ovo posljednje''.

Kada shvate da su njihovi prijatelji, rođaci i mnogi od njihovog naroda zapali u najgore oblike širka, kufria i riddeta, oni pokušavaju da iskrive osnovu ovoga dīna. Za treptaj oka, oni svakoga ko pokušava da živi u skladu sa 'aqīdom selefa smatraju psetom od džehennemske paščadi i ekstremnim tekfirijjom.

Onaj čovjek (iz primjera) koji je prizivao mrtve za pomoć, nemoguće je da bude musliman ako je vjerovao da ono što je "posavjetovan" od strane "šejha". Međutim, musliman koji je shvatio osnovu ovoga dīna, tj. *da nema nikoga vrijednog obožavanja pored Allāha* i onda čuo ovaj gorespomenuti "hadīth", za njega je momentalno jasno i logično da ovaj hadīth mora biti lažan. On se očigledno suprotstavlja osnovi islāma, koja se neće promijeniti sve do kraja vremena.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Ovo ne znači da osoba koja ne zna ništa u pogledu jednog specifičnog oblika 'ibādeta (obožavanja) od svih formi (vrsta) koje postoje, da on ne može biti musliman. Možda je on čak neupoznat sa dosta toga. Međutim, ko god ne zna za glavni princip, tj. da *sve što je Allāh ljudima naredio da urade treba da bude urađeno tražeći samo Njegovo Lice, a ne drugih* - takva osoba ne može biti musliman.

Nije, na primjer, ozbiljna stvar ako neko ne zna da postoji 'ibādet *nadhr*, tj. zavjet (djelo obavezivanja sebe na činjenje nečeg dobrog što nije obavezno). Za razliku od toga, ako on vidi da ljudi ovaj 'ibādet čine nekom drugom mimo Allāha - onda on mora to odmah odbaciti i poreći ga. Ako on to ne uradi, već također počne da ih imitira u ovom djelu - onda je on mušrik i kāfir u skladu sa idžmā'om učenjaka, zato što je do njega doprla poruka da čovjeku nije dozvoljeno da obožava ništa drugo mimo Allāha, *subhānehu we te'ālā*.

Ebū Merjem je rekao u svom komentaru na ovu temu:
"Čovjek mora praviti razliku između nepoznavanja jednog 'oblika ibādeta' i činjenja tog 'ibādeta nekome drugom mimo Allāha'. Nepoznavanje u pogledu oblika 'ibādeta spada u neznanje neke informacije (obavještenja) (od dīna). 'Ibādāt (vrste obožavanja, tj. 'ibādeta) su uvijek vezane za njihova odgovarajuća obavještenja i predaje u šerī'atu. Ovako nije dozvoljeno nešto zvati 'ibādetom bez njegovog spominjanja u Qur'ānu i sunnetu. Na primjer, ako neko ne zna za obavezu namāza zato što živi u selu izoliranom od civilizacije ili je nov u islāmu - takav čovjek ne čini kufr ako ne klanja, sve dok dokaz u pogledu obaveze namāza ne dođe do njega. Ako nakon toga (dolaska dokaza do njega) on i dalje insistira na zanemarivanju namāza - on postaje kāfir. Alkohol je, na primjer, bio dozvoljen dok ga Allāh nije zabranio; tako musliman koji živi u selu koje je daleko

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

od civilizacije ili je nov u islāmu i ne zna ništa o zabrani alkohola i nastavi da ga pije, vjerujući da je dozvoljen i da Allāh nije poslao ništa u pogledu njegove zabrane, on, bez sumnje, ne čini kufr. Međutim, ako poruka i dokaz u pogledu ove zabrane dođe do njega i on i dalje insistira da je alkohol dozvoljen – onda će on postati kâfir u skladu sa idžmā'om učenjaka''.

Ebū Merjem nastavlja:

''Ako neko koji se pripisuje islāmu obožava nekog drugog mimo Allāha, prizivajući nekoga drugoga mimo Allāha ili dovedi nekom drugom mimo Allāha za pomoć (u stvarima u kojima samo Allāh Jedini može pomoći) – onda je ova osoba na ovaj način izjednačila nekog drugog sa Allāhom u ovom 'ibādetu. Čovjek ne može reći da je ovaj čovjek džāhil, a u isto vrijeme opravdan, zato što nije znao da Allāh jedini zaslužuje da Mu se 'ibādet čini. Ovako je on mušrik; ovo je pravo značenje širka. Niko ne ulazi u islām prije nego što zna da 'ibādet pripada samo Allāhu Jedinom. Ako osoba smatra da čovjek može izgovoriti šehādet i u isto vrijeme nastaviti da 'ibādet čini nečemu drugom mimo Allāha, dželle we 'alā, onda je to osoba koja ne zna da samo Allāh Jedini ima pravo da Mu se 'ibādet čini. Ova osoba ne može, u skladu sa definicijom, biti musliman. Da je u vrijeme Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, jedan od mušrika Arapa prihvatio islām i pripisao se njemu, ali međutim nastavio da obožava el-Lāta, el-'Uzza i Menāta, da li bi tadašnji muslimani rekli da je on musliman? Islām postoji samo tada kada osoba zna da samo Allah Jedini ima pravo da Mu se 'ibādet čini i da čovjek mora odbaciti tāgūta.'''

OSMI NEPOBITNI DOKAZ

Mušrik sigurno ne ispunjava šart (uslov) *ihlāsa* (iskrenosti) od šartova "Lā ilāhe illAllāh", na kom su se svi učenjaci složili. Pa kako on može biti musliman?

Ova tačka je već objašnjena u prijašnjoj tački šest. Ovdje je ponovo spominjem odvojeno zbog njene važnosti. Onaj ko ne čini svoj 'ibādet kompletno se pokoravajući samo Allāhu, *tebāreke we te'ālā*, nudeći Njemu *ihlās* (iskrenost), on krši šehādet u potpunosti i nikada ne može biti musliman. Ovo je također od najjačih dokaza za osnovu ovoga dīna, jer postoji idžmā' učenjaka da islām osobe nije prihvaćen sve dok on čini širk. Allah kaže:

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ
وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

"A ako se oni pokaju, obavljaju namāz i daju zekāt - oni su vam braća u vjeri. A mi u detalje objašnjavamo ājete narodu koji zna." ³⁰

El-Qurtubī kaže:

"Ako se pokaju", znači *tewba* od širka".

O ovome su svi učenjaci tefsira i imami u saglasnosti.

³⁰ sūra et-Tewbe, 11. ājet

Allah kaže:

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ
لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا

عَظِيمًا

“Osim onih koji se pokaju i poprave, čvrsto se drže Allaha i očiste svoj din (od širka) za Allaha. Onda će oni biti sa mu’minima. A Allah će mu’minima veliku pobjedu dati.” ³¹

Šejhul-islām, Allāh mu se smilovao, kaže:

“Obožavati Allaha sa ihlasom (nudeći Njemu iskren ‘ibādet, čišteći čovjekove duše od neislamskih vjerovanja) je jedan i jedini dīn koji Allāh prihoata. Za širenje ovoga dīna je On poslao sve poslanike i objavio sve Knjige. Veliki učenjaci od ehlul-īmāna su se na ovome složili. Ovo je srž pozivanja svih poslanika i osovina Qur’āna oko koje se sve vrti. Allāh, subhānehu we te’ālā, kaže u Qur’ānu: “Objava ove Knjige je od Allaha, Svemoćnog i Mudrog. Zaista smo ti Mi spustili Knjigu sa Istinom, pa čini ‘ibādet Allāhu, iskreno mu ispovijedajući vjeru. Zaista, iskreni dīn (dīn čist od širka) je samo za Allaha” (sūra ez-Zumer, 1.-3. ājet).”

Šejhul-islam nastavlja:

“Sūra ez-Zumer kao cjelina govori o ovoj stvari, baš kao i sljedeći ājet iz iste sūre: “Reci: ‘Zaista mi je naređeno da ‘ibādet činim Allāhu ihlāsom, njemu dīn upućujući. Naređeno mi je da

³¹ sūra en-Nisā’, 146. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

budem prvi od onih koji su se pokorili Allahu.' " (sūra ez-Zumer, 11. i 12. ājet), sve do Njegovih riječi: **"Reci: 'Samo Allāhu 'ibādet činim, Jedinom, čineći dīn (čist od širka) za Njega'."** (sūra ez-Zumer, 14. ājet), pa sve do Njegovih riječi: **"Zar Allāh nije dovoljan Svome robu? A oni pokušavaju da te plaše onima (koje oni obožavaju) mimo Allāha."** (sūra ez-Zumer, 36. ājet)''.

DEVETI NEPOBITNI DOKAZ

Mušrik definitivno ne ispunjava šart *kufra u tągūta* (odbacivanja i poricanja svega čemu se 'ibādet čini uz Allāha) od šartova "Lā ilāhe illAllāh". Pa kako on može biti musliman?

Kufr u tągūta je šart koji su neki učenjaci dodatno i izrazito spomenuli zbog njegove važnosti, iako je on već uključen u druge šartove. Međutim, nije problem ako se neki od njih preklapaju. Onaj ko se pokorava Allāhu jedino, on prirodno istovremeno čini kufr u tągūta, što znači da odbaci tągūta i da ga ne obožava. Allāh, *subhānehu we te'ālā*, kaže:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ

"Mi smo svakom narodu poslanika slali: 'Allāhu 'ibādet činite, a klonite se tągūta'." ³²

I rekao je Uzvišeni Allāh:

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ
الْبَشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ

³² sūra en-Nahl, 36. ājet

“Oni koji izbjegavaju tągūta, da ga ne obožavaju, i okreću se Allāhu – za njih su radosne vijesti, pa obraduj Moje robove.” ³³

Allāh ovdje objašnjava da je On naredio svim poslanicima da se klone tągūta i da svoje narode pozivaju da se klone tągūta putem odbacivanja 'ibādeta njemu. Ovo je jedan od dva principa ovoga dīna, bez kojih on ne može postojati. Nemoguće je da čovjek bude musliman, a da u svom životu ne sprovede kufr u tągūta. Kao što Allāh, *subhānehu we te'ālā*, kaže:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ
بِالطَّغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا
أَنْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

“Nema prisile u vjeri; pravi put je postao jasno razdvojen od zablude. Pa ko god ne vjeruje u tągūta, a vjeruje u Allāha – uhvatio se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. A Allāh sve čuje i zna.” ³⁴

Učenjaci tefsira su u idžmā'u (saglasnosti) da je “najčvršća veza” spomenuta ovdje – sām islām. Predaja od Muslima je već bila spomenuta gore, da je islām sagrađen na: “... obožavanju Allāha, Jednog i Jedinog.” (obradi pažnju da je ovdje spomenuta riječ *juwehhade*, koja je izvedena od riječi

³³ sūra ez-Zumer, 17. ājet

³⁴ sūra el-Beqare, 256. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

tewhīd). A u drugoj predaji: *"...da se (samo) Allāh obožava i da se čini kufr u sve što se obožava mimo Njega."*

Muslim je također prenio od Ebū Mālika koji je prenio od svoga oca koji je rekao:

"Čuo sam Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, da kaže: 'Ko god kaže 'Lā ilāhe illAllāh' i učini kufr u sve čemu se čini 'ibādet mimo Allāha - njegov imetak i krv su zaštićeni, a obračun mu je kod Allāha.'"

A u drugoj predaji:

"Ko god Allāha učini jednim (u 'ibādetu)..."

Ostatak hadītha je identičan ostatku prethodne spomenute predaje.

Pa mi pitamo one koji se raspravljaju braneci mušrike:

"Tako vam Allāha, može li osoba prizivati zamišljenog boga za svoju opskrbu ili odlaziti do grobova i prizivati (moliti) stanovnike tih grobova za pomoć ili lijek, a i dalje odbaciti i poricati ova lažna božanstva u isto vrijeme?"

A ustvari, najvažnija stvar u pogledu kufra u taguta je - da se čovjek kloni (udalji od) njega ne čineći mu 'ibādet (obožavajući ga).

DESETI NEPOBITNI DOKAZ

Mušrik ne ispunjava prvo djelo koje je trebao uraditi u cilju da uđe u islām, a to je šehādet, tj. *da niko nije vrijedan obožavanja izuzev Allāha*, koji uključuje njegovo sprovođenje sa svim njegovim šartovima, kao i 'ibādet i tewhīd za Allāha. Pa kako ovakva osoba može biti musliman?

Ovdje se podrazumijeva da je prva obaveza koja je osobi naređena da je ispuni – svjedočanstvo (šehādet) vjerovanja, "Lā ilāhe illAllāh" i ispunjavanje svih njegovih šartova. Ovo je bez sumnje zadatak koji se od njega traži. Ne bi bilo ispravno reći da se od njega traži jedino da ispuni vidljive i spoljašnje šartove (tj. praktikujući islām na način da se on prikazuje kao musliman spoljašnje, ali da unutrašnoću on to nije). Ovo je ovako zato što mi od njegove vanjštine očekujemo da on ispunjava šartove i da je musliman. Sve dok mi ne vidimo ništa od njega što bi negiralo njegov islām – mi ga smatramo muslimanom, čak iako u stvarnosti on nije musliman. Upravo ovakvi su *munāfiqūn* (licemjeri), prikazujući se vanredno islamski. Ali, ako bismo mi jasno vidjeli čovjekov širk, mi sa sigurnošću zaključujemo da on nije ispunio šartove da bude musliman i stoga ni ostvario islām koji mu je naređeno da praktikuje. Zato se čuvajte!

El-Buhārī prenosi od Ibn 'Abbāsa, *Allāh bio zadovoljan njime:*

"Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je poslao Mu'ādha u Jemen, i rekao mu: "Pozovi ih u šehādet da nema nikog vrijednog obožavanja mimo Allāha i da sam ja Allāhov Poslanik. Ako ti se u tome odazovu – onda ih poduči da im je

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Allāh naredio pet obaveznih namāza u danu i noći. Ako ti se u tome odazovu – onda ih obavijesti da im je Allāh naredio da daju zekāt koji treba biti uzet od njihovih bogatih i dāt njihovim siromašnim." "

U drugoj predaji:

"Neka prvo u što ćeš ih pozivati bude da obožavaju Allāha. Ako spoznaju Allāha – poduči ih..."

A u trećoj predaji:

"Neka prvo u što ćeš ih pozivati bude da Allāha učine jednim u 'ibādetu (en juwehhidullāh)." "

El-Buhārī i Muslim bilježe od Sehla ibni Sa'da, Allāh bio zadovoljan njime, da je rekao:

"Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je na dan Hajbera rekao: "Zaista ću sutra dati zastavu čovjeku na čijim rukama će nam Allāh dati pobjedu. On voli Allāha i Njegovog Poslanika i njega vole Allāh i Njegov Poslanik." Pa su ljudi tokom te noći čekali, pitajući se kome će dati zastavu. Svaki od njih se nadao da će on biti taj čovjek. (Sljedećeg dana) Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je upitao: "Gdje je 'Alī?" Rečeno je: "On pati od bolesti oka", pa je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, pljunuo u 'Alijeve oči i molio za njega. I zaista se njegovo stanje popravilo, kao da nikada nije ni imao bola, pa mu je dao zastavu. Na to je 'Alī rekao: "Boriću se protiv njih sve dok ne budu kao mi." Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, mu odgovori: "Ne budi plahovit ni u čemu dok ne dođeš do njih. Onda ih pozovi u islām i obavijesti ih o onome što im je naređeno. Tako mi Allāha, da Allāh tvojim sebebom uputi jednu osobu – bolje ti je nego stado crvenih deva." "

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

(Naredba šehādeta i tewhīda dolazi iznad svih ostalih naredbi) Kao što zabrana širka dolazi iznad svih ostalih zabrana. Allāh kaže:

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْكُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ

”Reci: ‘Dođite, proučiću vam ono što Gospodar vaš zabranjuje: Da ništa Njemu ne pridružujete (činite ravnim), da činite dobročinstvo svojim roditeljima, da ne ubijate svoju djecu iz straha od siromaštine,...’”³⁵

Svi učenjaci su u saglasnosti da je prvo čemu su svi poslanici pozivali svoje narode bio tewhīd. Kao što nas Allāh, *subhānehu we te’ālā*, u Qur’ānu obavještava da je ovo bila poruka koju je svaki poslanik prenio svom ummetu (narodu). On je rekao:

أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ

”Obožavajte Allāha (jedino)! Vi nemate drugog ilāha (onoga koji je vrijedan obožavanja) osim Njega.”³⁶

Islām štiti život muslimana, ali samo onda kada su šartovi ”Lā ilāhe illAllāh” ispunjeni; ovo je glavni princip. Ovako je zato što ljudi moraju da shvate – kao što je gore spomenuto – da je čovjek musliman sve dok nema znaka širka od njega, koji bi ispoljio njegovu stvarnost ako je on takav.

³⁵ sūra el-En’ām, 151. ājet

³⁶ sūra el-E’rāf, 59. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Ovako čovjek može smatrati da ovaj ispunjava šartove islāma (čak iako on, na primjer, čini širk ali to niko nije video od njega i stoga niko ne zna o tome).

Drugi način da se ovo pitanje objasni bi bilo da se kaže da je zaštita čovjekovog života zagantovana kroz ispunjavanje (spoljašnjih) šartova islāma; to je prosto pitanje formulacije.

Međutim, život mušrika koji još nije primio poruku (*mušrika džāhila*) bez sumnje nije zaštićen kroz islām – na čemu su se učenjaci također složili – čak iako je zabranjeno boriti se protiv njega ili ga ubiti, zato što je naša obaveza da ga pozovemo u islām.

U prethodno spomenutom hadīthu, koji je zabilježio Muslim, stoji:

“Allāhov Poslanik, sallallāhu ‘alejhi we sellem, je rekao: “Ko god kaže ‘Lā ilāhe illAllāh’ i zaniječe (učini kufr) u sve što se obožava mimo Allāha – njegov imetak i krv su zaštićeni a obračun mu je kod Allāha.” ”

U drugom hadīthu:

“Allāhov Poslanik, sallallāhu ‘alejhi we sellem, je rekao: “Ko god Allāha učini jednim...” ”

Ibn ‘Umer prenosi od Allāhovog Poslanika, *sallallāhu ‘alejhi we sellem*, da je rekao:

“Naređeno mi je da se borim protiv ljudi sve dok ne posvjedoče da nema ilāha (nikoga vrijednog obožavanja) osim Allāha i da je Muhammed Allāhov Poslanik, dok ne klanjaju namāz i daju zekāt. Kada tako urade – od mene su sačuvali

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

krv svoju i imetke svoje, izuzev kada tako pravo islāma zahtijeva, a obračun im je kod Allāha Uzvišenog.”³⁷

I kao što je Ebū Merjem rekao, komentarišući na ovu temu:

”Čovjek mora ovdje obratiti pažnju da je zaštita života i imetka postignuta kroz ispoljavanje čovjekovog islāma. Sve dok osoba pokazuje islām spoljašnje i dok djelo suprotno islāmu nije viđeno od njega – njegov islām se smatra ispravnim. Ako je on u stvarnosti bio lažov, neće izbjeći vatru na Sudnjem danu. Zaštita života i imetka na ovom svijetu ipak ostaje. Munāfici (licemjeri) ne ispunjavaju uslov (šart) es-sidq (istinitog i iskrenog vjerovanja) koji je suprotan laganju i muslimani su u idžmā’u na ovome:

إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ

”Kada ti dolaze munāfici, kažu: ‘Mi svjedočimo da si ti Allāhov Poslanik’. Allāh zaista zna da si ti Njegov Poslanik, a Allāh svjedoči da su munāfici lažovi.”³⁸

Uprkos ovome, munāfici će biti tretirani kao muslimani. Tako može biti da su neki ljudi sumnjičavi (skeptični) u pogledu tewhīda i poslanice. Oni, međutim, to ne priznaju otvoreno zato što znaju da će biti pogubljeni čim to otvoreno proglaše. Ovako oni zadržavaju ove svoje sumnje (šubhe) za sebe. Bez obzira na ovo, ova osoba će biti tretirana kao musliman zbog onoga što je vidljivo (spoljašnje) o njemu. Učenjaci su saglasni u pogledu ovoga. Ovo znači da je islām

³⁷ zabilježili su ga el-Buhārī i Muslim

³⁸ sūra el-Munāfiqūn, 1. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

ove osobe, koji je vidljiv – izvor njegove zaštite (imetka i života). Ovo ne znači posljedično da on stvarno ispunjava sve šartove 'Lā ilāhe illAllāh'. Čovjek može izbjeći džehennemsku vatru samo ako ispunjava sve šartove šehādeta 'Lā ilāhe illAllāh'.'

JEDANAESTI NEPOBITNI DOKAZ

Svi oni ljudi koji su zalutali, a sa kojima danas imamo posla, zapravo bi morali (u skladu sa svojom neispravnom 'aqīdom) da većinu mušrika Arapa (mušrika iz doba prije poslanstva Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*) i mnoge druge nazovu muslimanima. Zar nije većina njih smatrala (za sebe) da pripadaju islāmu, dīnu svih poslanika, *milletu* Ibrāhīma, *'alejhis-selām* – vjere *el-hanifijje*, monoteizma (odbacivanja mnogoboštva i obožavanja nikog drugog osim Allaha)? Usljed njihovog neznanja on su mislili da su oni bili personificirani (otjelovljeni) islām. Ovo bi bio zaključak njihove neispravne 'aqīde, zato što se u većini vremena u kojima se širk desio u nekom od ummeta – on desio kao plod *džehla* (neznanja) ili pogrešnog *te'wīla* (tumačenja), a ne zbog tvrdoglavosti. Šta je, onda, razlika između muslimana iz ummeta Muhammeda, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, koji zapadne u širk i tako postaje mušrik i (na drugoj strani) muslimana od *hunefā'* ³⁹ koji zapadne u širk i tako postane mušrik? Ali, svi mušrici od Arapa definitivno nisu bili muslimani, kao što stoji u idžmā'u učenjaka.

Ibn Sahnān od svog šejha 'AbdulLatifa prenosi:

"Većina mušrika i kāfira od vremena Nūha do našega vremena bili su i jesu neznalice, činili su i čine pogrešan te'wīl. Baš kao što su i sljedbenici el-itihāda wel-hulūla, poput Ibn 'Arebija, Ibnul-Ferida, et-Talmasanija i drugih sufija činili te'wīl; i obožavaoci grobova i mušrici (o kojim je čitava rasprava) su činili te'wīl..."

³⁹ Ljudi pojedinaca, monoteista u doba prije poslanstva Allāhovog Poslanika Muhammeda, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, koji nisu činili širk i koji su bili ispravni sljedbenici Ibrāhīma, *'alejhis-selām*

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

...dok nije rekao:

"Također su i kršćani činili te'wīl". ⁴⁰

Šejh Ebū Batīn je rekao:

"Muslimani su u idžmā'u (saglasnosti) na tome da neko ko ne proglašava Židove i kršćane kafirima ili sumnja u njihov kufr – je i sām kafir. Ovo je tako i pored toga što smo mi ubijedeni u činjenicu da su većina njih neznalice i neuk narod." ⁴¹

Oni koji su zalutali – ponovo u skladu sa njihovim neispravnim razumjevanjem i svojom neispravnom 'aqīdom – moraju opravdati Židove i kršćane, a također i ostale mušrike. Ovo je zato što oni opravdavaju ljude koji zapadnu u širk sve dok se to dešava iz neznanja. Tako ih oni ne nazivaju kāfirima i ne tretiraju ih takvima, već ih nazivaju muslimanima i postupaju prema njima kao prema svojom braćom i sestrama.

Ebū Merjem je u svom komentaru rekao:

"Nūh, 'alejhīs-selām, kao i svi ostali poslanici, bio je poslat narodu mušrika koji su, zbog svoga neznanja, za sebe mislili da su muslimani (prenosi se od Ibn 'Abbāsa, radijallāhu 'anhumā, da je rekao: "Između Ādema i Nūha je bilo deset generacija i svi oni su slijedili islām"). Kada im je Nūh bio poslat, nakon što je znanje nestalo, džehl postao rasprostranjen i oni zapali u veliki širk, oni su i dalje smatrali da su muslimani. Međutim, uprkos ovoga, Nūh, 'alejhīs-selām, ih je proglasio mušricima i rekao da oni obožavaju nešto drugo mimo Allāha. On im je naredio da ostave to (svoj širk) i da se pridržavaju tewhīda. Allāh, tebāreke we te'ālā, kaže:

⁴⁰ *"Minhādžut-Te'sīs", 262. str.*

⁴¹ *"Risālatul-Intisār...", "Ed-Durer...", 12. tom, 69. i 70. str.*

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَنْقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ

إِلَيْهِ غَيْرُهُ إِنَِّّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

”Mi smo poslali Nūha njegovom narodu. Govorio im je: ‘O narode moj, Allāhu ‘ibādet činite, vi drugog boga osim njega nemate! Ja se doista plašim za vas patnje na Velikom danu!’ “⁴²

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَنْقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ

مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِمَا يَدَّبُ اللَّهُ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ

وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا

تُنظِرُونَ

”Kaži im vijest o Nūhu! Kad je on rekao narodu svome: ‘O narode moj, ako vam je dosadio Moj boravak među vama i moje opominjanje Allāhovim dokazima - Ja se uzdam u Allāha, a vi se, zajedno sa božanstvima svojim, odlučite, i to ne krijte; zatim to nada mnom izvršite i ne odgađajte...’ “⁴³

⁴² sūra el-E’rāf, 59. ājet

⁴³ sūra Jūnus, 71. ājet

وَأَوْحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدَّ ءَأَمَنَ
فَلَا تَبْتَسِبْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

“I Nūhu bi objavljeno: ‘Osim onih koji su već vjernici, niko više iz naroda tvoga neće povjerovati, zato se ne žalosti zbog onoga što oni čine.”⁴⁴

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَنْقُومِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ^{صَلِّ} أَفَلَا تَتَّقُونَ

“Mi smo poslali Nūha njegovom narodu, i on je govorio: ‘O narode moj, samo Allāhu ‘ibādet činite, vi drugog boga osim njega nemate. Zar se ne bojite?’⁴⁵

Ko god poželjivo čita Allāhovu Knjigu i razmišlja o njoj, biće apsolutno ubijeđen da je ovo vjera svih poslanika, ‘alejhimus-selām, i svako ko zna značenje islāma ne sumnja u ovo. Poslanici su onoga koji je počinio veliki širk progčasilu mušrikom koji je napustio islām, pa iako poruka nije došla do njega; i oni su proglasili kaznu za onoga do koga je poruka došla (ali je on bio od onih koji su je odbacili). A osoba do koje nije došao dokaz, ali je (u životu na ovom svijetu) bila u stanju saznati (npr. bio je lakomisljen, nepažljivo ili nezainterosovan) – ovakva osoba će takodjer biti kažnjena. U pogledu kazne, učenjaci su takodjer u idžmā‘u (saglasnosti) da nema razlike između onoga koji je posjedovao znanje a nije djelovao po njemu (iz promišljene, svjesne tvrdoglavosti) i onoga koji se nije trudio da postigne znanje (a što je prouzrokovalo njegovo neznanje)“.

⁴⁴ sūra Hūd, 36. ājet

⁴⁵ sūra el-Mu‘minūn, 23. ājet

DALJI (SLJEDEĆI) DOKAZI

Ehlul-haqqu (onima koji se iskreno trude da dođu do istine) u stvarnosti ne treba ništa više od već iznešenih dokaza – njima čak i jedan jedini dokaz treba biti dovoljan. Ako ovi jasni i autentični dokazi ne dovedu do ubjeđenja, čovjekovo srce je bez sumnje slijepo i otvrdjelo. Od ovakve osobe se ne može očekivati da će joj sljedeći dokazi biti ubjedljiviji. Pa ipak, sljedeći dokazi nisu ništa više nego podvlačenje (isticanje) pitanja (meš'ele), nakon što je već mnogo naglašavanja učinjeno. Oni su prije ojačavanje srca onih muslimana koji slijede istinu, muwehhida, mu'mina, i potvrda puta koji oni slijede.

Da se oni koji su izgubili svoj put i koji su zalutali, ne bi obradovali čitajući sljedeće ājete u pogledu mušrika Arapa i da ne bi rekli:

''Ovi ājeti nisu spomenuti u ispravnom kontekstu, zato što je do ovih ljudi poruka došla jedino od onoga što je ostalo od milleta Ibrāhīmovog'',

...ja bih želeo da spomenem da je ovakava izjava zaista ispravna, ali se ne misli na mušrike od naroda u vremenu *fetre*; postojali su ljudi koji su primili poruku (poslanicu), a bilo je ljudi koji je nisu primili. Bez obzira na to, Allāh, *subhānehu we te'ālā*, ih je sve proglasio mušricima i na sve njih primjenio jedan te isti propis. Sa ovim su saglasni svi (muslimani) svih vremena, čak i *mubtedi'* (novotari) među muslimanima prethodnih perioda.

Allāh, dželle we 'alā, kaže:

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ
وَلَوْ كَانُوا أَوْلِيَٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ

“Ne pristoji poslaniku ni onima koji vjeruju da mole (Allāhovu) oprost za mušrike, pa makar oni bili njihovi rođaci, nakon što im je postalo jasno da su oni stanovnici vatre.”⁴⁶

Kao što je prethodno spomenuto, oni koji su izgubili svoj put, u skladu sa svojim pogrešnim vjerovanjima, treba da mušrike koji su živjeli prije nego je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, poslat – nazivaju muslimanima. Oni, štaviše, smatraju da i sāmi pripadaju islāmu, *milletu Ibrāhima, 'alejhis-selām*.

Zapravo, također bi trebalo biti dozvoljeno moliti se za njihov oprost, jer u skladu sa njihovim pogrešnim vjerovanjima – oni ljudi koji su živjeli prije nego što je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, poslat nisu oni na koje se cilja u ovome ajetu. Ovo je poricanje ajeta (po konsenzusu učenjaka). Kako je to zlo vjerovanje! Allāh je sve njih proglasio mušricima, bez obzira da li je do njih poruka došla ili ne. Pokušaj da naknadno shvatiš njihov nivo apsurdnosti kroz sljedeći ajet:

⁴⁶ sūra et-Tewbe, 113. ājet

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ
أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاءُهُمْ لِيُرِدُّوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فذَرَّهُمْ وَمَا يُفْتَرُونَ

“Tako su mnogim mušricima njihovi šerīci (oni koje oni čine Allāhu ravnim) učinili lijepim ubijanje njihove djece, da bi ih upropastili i u vjeri njihovoj zbunili. A da je Allāh htio, ne bi oni to radili. Zato ostavi i njih i njihove laži.” ⁴⁷

وَإِنِ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ
اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَا مَنَّهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ

“A ako jedan od mušrika zatraži tvoju zaštitu, podari mu zaštitu da bi mogao da čuje Allāhove riječi (Qur’ān), a onda ga otpremi na mjesto na kojem je on siguran. To je zato što su oni narod koji ne zna.” ⁴⁸

Upravo u ovom gornjem ājetu Allāh, *subhānehu we te’ālā*, spominje mušrike i potvrđuje da oni ne znaju. Neznalice napadaju ovaj dokaz govoreći:

“Kako možete govoriti o džehlu kada je islam bio vrlo dobro poznat u to vrijeme?”

⁴⁷ sūra el-En’ām, 137. ājet

⁴⁸ sūra et-Tewbe, 6. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Mi ih pitamo:

"Da li stvarno mislite da je poruka doprla do svakoga pojedinca u gradovima i u seoskim sredinama?"

Sigurno da je među njima bilo ljudi do kojih poruka islāma nije doprla. A mi pitamo:

"Zar nisu ovi mušrici bez sumnje obuhvaćeni ovim ajetom?"

Ili oni također i ove mušrike smatraju muslimanima? Baš kao što mušrike našeg vremena smatraju muslimanima, a svakog ko se njima suprotstavi – (smatraju) *hawāridžima*. Kako spleteno oni misle!

Allāh kaže:

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ

"Oni koji ne vjeruju od onih kojima je data Knjiga i mušrikā se nisu podvojili sve dok im nije došao dokaz jasni." ⁴⁹

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفَلَكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ
إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

⁴⁹ sūra el-Bejine, 1. ājet

”Kada se ukrcaju na lađu, oni Allāha mole iskreno Mu vjeru ispovijedajući. Ali kada ih On spasi na kopno - odjednom čine širk.”⁵⁰

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ^ط
أَفْتُمِلُّكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ

”I da ne biste rekli: ‘Naši očevi su bili ti koji su Allāhu činili druge ravnim u ‘ibādetu, a mi smo samo potomci nakon njih. Zar ćeš nas kazniti zbog onoga što su uradili zločinci?’”

51

إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ
سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ^ط وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
مِنْ رَبِّهِمْ^ج أَهْدَى

”To su samo imena koja ste im dali vi i vaši preci. Allāh za to nikakvog dokaza nije spustio (objavio). Oni ne slijede ništa osim pretpostavki i onoga što im duše žele. A već im je stigla uputa od njihovog Gospodara.”⁵²

⁵⁰ sūra el-‘Ankebūt, 65. ājet

⁵¹ sūra el-Erāf, 173. ājet

⁵² sūra en-Nedžm, 23. ājet

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَتُوْلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
ءَابَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُوهُمْ نَصِيْبَهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ

"I zato nemoj sumnjati u ono čemu ovi 'ibādet čine. Oni ne čine 'ibādet ničemu drugom osim onome čemu su 'ibādet činili njihovi preci prije njih. A zaista mi čemo im dati ono što su zaradili, bez imalo umanjivanja." 53

يَصْصِحِي السَّجْنَ ءَأَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللّٰهُ الْوَّاحِدُ
الْقَهَّارُ ﴿٦٦﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِن سُلْطٰنٍ إِنِ الْحَكْمُ إِلَّا لِلّٰهِ أَمَرَ أَلَّا
تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِن أَكْثَرُ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ

"O drugovi moji u tamnici, jesu li bolji raznorazni bogovi ili Allāh, Jedini i Svemoćni?! Vi ne obožavate pored Njega ništa drugo osim imena koja ste im vi i vaši preci dali, za koje Allāh nije spustio nikakvog dokaza. Sud ne pripada nikome osim Allāhu; On je naredio da činite 'ibādet samo Njemu. To je prava vjera, ali većina ljudi ne zna." 54

⁵³ sūra Hūd, 109. ājet

⁵⁴ sūra Jūsuf, 39. i 40. ājet

وَجَدْتُهُمْ وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن دُونِ اللَّهِ وَرَبِّنَ لَهُمْ
الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

“Našao sam nju i njen narod kako, umjesto Allāhu, čine sedždu Suncu. Šejtān im je uljepšao njihova djela i udaljio ih od Allāhovog puta, pa nisu upućeni.”⁵⁵

Kao što je već razjašnjeno, svi poslanici su se svojim narodima obraćali kao mušricima. Zapravo, oni su to radili i prije svog poslanstva. Oni su od svojih naroda tražili da napuste širk koji su činili, da ga poreknu i da obožavaju Allāha jedinog. Ova činjenica je dokazana kroz Qur'an kao što ukazuju neki od prethodno spomenutih ājeta, sunnet i idžmā' ashāba.

Slično je sa hadīthom od Adijja ibn Hātima, *Allāh bio zadovoljan njime*, u kojem je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, spomenuo ājet: **“Uzeli su svoje svećenike i monahe za Gospodare mimo Allāha...”**, a šejh Ebū Batīn u komentaru ovoga ājeta kaže:

“Allāh ih kudi i naziva ih mušricima, iako oni nisu znali da je njihovo ponašanje bilo jednako obožavanju ovih ljudi (ahbāra i ruhāna) i da oni nisu opravdani zbog svoga neznanja.”⁵⁶

⁵⁵ sūra en-Neml, 24. ājet

⁵⁶ “Ed-Durer...”, 10. tom, 393. i 394. str.

UČENJACI SU U SAGLASNOSTI (IDŽMĀ'U)

Zaista je iznenađujuće da, ako nekima od ovih takozvanih učenjaka današnjice dođeš sa istinom, oni odgovaraju:

"Niko ovo nije rekao u čitavoj historiji!" (tj. niko nikada nije rekao da je mušrik - mušrik!).

Oni zaista misle da su svi saglasni da osoba može obožavati Allāha jedinog i odbaciti sve što se obožava mimo Allāha jedinog, a da i dalje obožava nešto drugo u isto vrijeme! Ili bi mogli to formulisati ovako, ma koiko paradoksalno to zvučalo:

"...da on čini kufr (potpuno poricanje) svega onoga što on obožava pored Allāha!" Slavljen si Ti (o Allāhu), ovo je velika potvora!

Kako je nekoliko izjava od učenjaka na ovu temu već spomenuto, ja sam ispod naveo samo nekoliko dodatnih predaja od idžmā'a:

- Učenjaci tefsīra, jezika i historije su u saglasnosti da su Arapi koji su živjeli prije nego je poslat Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, bio opisani kao *mušrici Arapa*.
- Šejh Ishāq ibn 'AbdurRahmān, *Allāh mu se smilovao*, je rekao:
"Ljudi iz vremena fetre do kojih nije doprla poruka Qur'āna su umrli u stanju džāhilijeta i nikada ne mogu biti nazvani muslimanima. Učenjaci su u saglasnosti o ovome. Čovjek ne može dobiti da njihovi grijesi budu oprošteni. Učenjaci imaju

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

različita mišljenja samo po pitanju da li će oni biti kažnjeni za to na āhiretu ili ne.”⁵⁷

- Šejh 'AbdurRahmān ibn Hasan ibn Muhammed ibn 'AbdulWehhāb, *Allāh mu se smilovao*, je rekao:
”Učenjaci prijašnji i današnji; od ashāba, tabi'īna, imāma i svi od ehliš-sunneta wel-džemā'ata su u saglasnosti da osoba ne može biti musliman sve dok se ne oslobodi od veliki širka i od onoga koji ga čini. Čovjek ih treba mrziti, pokazati im neprijateljstvo, svako u skladu sa svojim mogućnostima i moći i mora obaviti sva djela iskreno u Allāhovo ime i čisto od širka.”⁵⁸

⁵⁷ "Tekfīr el-Mu'ajjen...", 17. str.

⁵⁸ "Ed-Durer...", 11. tom, 545. i 546. str.

**IZJAVE UČENJAKA
EHLIS-SUNNETA WEL-DŽEMĀ'ATA**

Ono što sam do sada spomenuo i ono što će slijediti je za mene dovoljno, inšā'Allāh, a onaj ko želi da pročita više na ovu temu trebao bi da zna da su se ovime učenjaci zauzeli, tako da su neki napisali čitave knjige o ovoj temi.

'Abdullāh i Husein, obojica sinovi Muhammeda bin 'AbdulWehhāba, su rekli:

"Ko god od ehluš-širka umre prije nego prije nego što ova da'wa dopre do njega, a bio je poznat po činjenju djela širka koja je smatrao dijelom svoga dīna na kojem je umro – njemu je dat status nekoga ko je umro u stanju kufra. Zbog toga nije dozvoljeno moliti za njega, klati u njegovo ime, niti davati sadaku u njegovo ime. Samo Allāh, subhānehu we te'ālā, zna šta on jeste, a ako je poruka doprla do njega dok je bio živ i on joj se suprotstavio ili se odupirao – on je i spoljašnjošču i unutrašnošču kāfir. Ako do njega poruka nije doprla – njegov slučaj je kod Allāha (da presudi)." ⁵⁹

Sinovi Muhammeda bin 'AbdulWehhāba i Hamed ibn Nāsir 'Alī Mu'ammer su rekli:

"Ako neko poćini djelo kufra i širka zbog džehla ili zato što nema nikoga ko bi mu ukazao (na njegovu grešku) – mi ga ne zovemo kāfirom dok dokaz ne dođe do njega. Ali mi također ne kaćemo za njega da je musliman." ⁶⁰

⁵⁹ "Ed-Durer...", 10. tom, 142. str.

⁶⁰ "Ed-Durer...", 10. tom, 136. str.

**NEOSNOVANI ARGUMENTI KOJIMA ŽELE DA POREKNU
(OBORE) JASNE DOKAZE IZ QUR'ĀNA I SUNNETA**

**PREDGOVOR:
KAKO MUBTEDI' (NOVOTARI) SVIH VREMENA
POKUŠAVAJU DA OBORE IZVORE ŠERĪATA**

Kad god novotari u Qur'ānu i sunnetu nađu izjavu koja se suprotstavlja njihovoj novotariji oni svim sredstvima pokušavaju da svoje zastranjeno vjerovanje proglase ispravnim i onda to nazivaju dozvoljenim *idžtihād*om, tj. dozvoljenim mišljenjem u islāmu. Oni počinju da pogrešno tumače Qur'ān, a hadīthi odjednom više nemaju moć dokazivanja, ako bi prihvatanje tih hadītha značilo kraj njihovih zastranjenih vjerovanja (kao na primjer razvratno, ponižavajuće vjerovanje da samo *mutewātir* hadīth može u 'aqīdi biti korišten kao argument). Ili se oni obraćaju na ono što nije potpuno jasno iz Qur'āna i sunneta, da bi jedan dio njega porekli drugim dijelom i da bi njime pokušali oboriti hiljadu jasnih dokaza. Onda oni ovo ponašanje (postupanje) prodaju kao "*dozvoljeni idžtihād*".

Oni ljudi koji sami ništa ne znaju i slijede ove novotare u ovim stvarima onda kažu:
"Ovo nije tek tako, to dolazi od velikih učenjaka, njima je dozvoljeno da vade (crpe) ovakve dokaze iz izvorā."

Da, za vas je sve dozvoljeno, čak i da izvadite i judaizam iz izvorā islāma. Kao što je grupa kršćana jedne prilike nekim ashābima rekla:

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

“Šta je vaš problem sa nama? U vašoj Knjizi Allāh o Sebi govori u obliku množine; On kaže: ‘Mi’. A mi također kažemo da je on trojica.”

Da, riječ “Mi” može u arapskom jeziku imati dva značenja. Jedan oblik je kada govori grupa ljudi, a drugi oblik je *pluralis majestatis* (“veličanstvena množina”, slaviti sebe govoreći u obliku množine). Mu’minu je obaveza podrediti (podvrgnuti) ono što je dvosmisleno ili što nije potpuno jasno (*mutešābih*) i da uzme ono što je jasno (*muhkem*). Ako ne uradi tako, on će ubrati (za rezultat dobiti) kufr i zabludjelo vjerovanje.

Što se tiče kršćana, oni su bili vrlo dobro upoznati sa *mutešābihom*. Ali šta je sa sljedećim ājetom:

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

“Reci: ‘On je Allāh, jedan.’” ⁶¹ ?

Oni nisu znali ovaj i hiljade drugih sličnih ājeta? Kakvo čudo! U stvarnosti, oni veoma dobro znaju ovaj ājet, ali kažu:

“Mi to vidimo na ovaj način, ovo je ono što smo mi izvukli iz izvora. Mi više pažnje pridajemo ovom stavu, ovo je naš mezheb (put), to je naš idžtihād.”

Ovo je upravo metod koji praktikuju novotari. Ovo je postupak koji oni također koriste i u slučaju hadītha o ashābu Hātib ibn Ebī Baltā’a. Oni kažu:

⁶¹ sūra el-Ihlās, 1. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

"Mi dajemo prednost stavu da je on učinio kufr, ali da ga Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, nije protekfirmio, tako da nema veze... Stoga, također, nije problem ako musliman pomogne kāfire u ubijanju svih muslimanā. Zar se usuđujete da proglasite tog i tog muslimana kāfirom? Pa zar ne znate za hadīth Hātiba?!"

Čovjek mora reći ovim ljudima, formulisati to učtivo:
"Začepite usta!"

Oni isto čine sa hadīthom (o drvetu) *dhātu enwāt*. Oni kažu:

"Mi preferiramo da kažemo da su oni počinili širk, ali su uprkos toga ostali muslimani. Nema problema... Ovom vrstom tefsīra mi zanemarujemo samo stotinu jasnih dokaza, iako bismo mogli protumačiti hadīth bez suprotstavljanja jednom jedinom tekstu iz Qur'āna i sunneta. Ali, ovo je prosto naš mezheb."

Zaista ste u pravu: ovo je mezheb šejtāna!

Oni žrtvuju svoje živote tragajući za ovim stvarima, kao što ćemo vidjeti putem nekih primjera. U isto vrijeme nalazite ih okupirane najsitnijim detaljima u naukama hadītha. Oni ljudima objašnjavaju da je zabranjeno prouzrokovati konflikt između dva haditha sve dok je i dalje moguće protumačiti ih na način da se njihova značenja ujedine (pomire) (tj. protumačiti ih na način da se oni ne suprotstavljaju jedan drugome): čak iako nema uticaja na vaš život da li ćete uzeti ovaj hadith ili drugi. Oni kažu da vam nikada nije dozvoljeno da – ako ih možete ujediniti (usaglasiti) – dajete prednost jednome od njih.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Ovo je zaista istina! Ali, kada ih kritikujemo za proglašavanje hiljade i hiljade kâfira muslimanima i time prouzrokovanje ogromnog *fesâda* (nereda), onda odjednom nema više problema, bez ikakvog razloga, učiniti da se jedan dokaz suprotstavlja drugom. Štaviše, protumačiti dokaz na način koji se suprotstavlja hiljadama jasnih dokaza iz Qur'âna i sunneta; štaviše, osnovi ovoga dîna.

Zato, a Allâh je svjedok nad vama:

"Zašto kršćanima nije dozvoljeno da "Mi" (od Allâha) iz Qur'âna i sunneta tumače kao "trojica"? Recite! Zato što bi se putem ovog oni suprotstavili stotinama dokaza iz Qur'âna i sunneta. Recite to! I budite svjedoci protiv sebe za količinu kufra u ovom vašem govoru! Ili je to što su kršćani rekli također bio dozvoljen idžtihâd u njihovom dinu?!"

Ja sam ispod spomenuo i objasnio najpoznatije *šubhe* s kojima su oni došli. Iako postoji mnogo više nego što sam spomenuo, ja sam ograničio spisak zato što očekujem da će čitalac sâm biti u stanju da ostatak odbije (odagna) od sebe. Oni sa pogrešnim vjerovanjima uvijek zasnivaju svoje pogrešne argumente na istom principu. Ko god razumije osnovu ovoga dîna, njegov intelekt ne može prihvatiti nikakav *dalâl* (zabludu). Od njega se prosto traži da samo malo razmisli o njihovim šubhama i lahko će biti u stanju da ih prepozna i da ih pobije.

PRVA ŠUBHA: HADĪTH U VEZI DHĀTU ENWĀT

Et-Tirmidhī bilježi od Ebū Wāqid el-Lejthija, *Allāh bio zadovoljan njime*, da je rekao:

*''Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je krenuo ka Hunejnu. Naišao je na drvo zvano Dhātu Enwāt koje je pripadalo mušricima. Mušrici su imali običaj vješati na njega svoje oružje (tražeći bereket od njega). Oni (oni od ashāba koji su bili novi u dīnu) su rekli: 'O Allāhov Poslaničem napravi nama Dhātu Enwāt kao što ga imaju oni.' Na ovo je on, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao: 'SubhānAllāh! To što ste rekli je isto kao ono što je narod Musāov (Benu Isrā'il) rekao njemu: 'Napravi nam ilāha (boga) kao što oni imaju āliheh (bogove).' Tada je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao: 'Tako mi Onoga u Čijoj je Ruci moja duša, sigurno ćete slijediti puteve onih koji su bili prije vas.' '' Et-Tirmidhī je za ovaj hadīth rekao da je *hasenus-sahih*.*

Postoje dva objašnjenja ovoga hadītha – drugo je slabo, ali mu je data prednost od strane kasnijih učenjaka da'we Nedžda. Također postoji i treće, neispravno, novonastalo tumačenje ovog hadītha. Odabrati to tumačenje ni u kom slučaju nije dozvoljeno, jer se ono suprotstavlja jasnim dokazima iz Qur'āna, sunneta i idžmā'a učenjaka. U stvarnosti, sve što imamo iz Qur'āna, sunneta i idžmā'a učenjaka u pogledu *asla* (osnove) ovoga dīna su neoborivi dokazi koji ukazuju na pogrešnu prirodu ovog trećeg tumačenje i činjenica je da za ovo treće tumačenje nema nikakvog dokaza.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Otuda mi ne nalazimo poznatog, istaknutog učenjaka u historiji islāma koji je učinio slično apsurdno tumačenje – do sadašnjeg vremena, vremena nezamislivog neznanja.

Oni u čijim srcima je devijacija (zabluda) su ushićeni zabranjenim, dvosmislenim izjavama koje se suprotstavljaju jasnim dokazima. Oni se čvrsto, svojim očnjacima drže za njihove izjave i čine ih osnovom svog dīna. Oni uvijek daju prednost dvosmislenim govorima nad stotinama jasnih dokaza. Ovo je praksa svih *mubtedi'* (novotara). Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je striktno i jasno upozorio ashābe na ove ljude. Mi tražimo od Allāha zaštitu od ovog *dalāla* (zablude).

PRVO TUMAČENJE

Ashābi su od Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, tražili *širk asgar* (mali širk, grijeh koji lahko može da dovede do velikog širka, ali ne izbacuje čovjeka iz dīna). Oni su od njega tražili da zamoli Allāha da za njih učini drvo preko koga će im On dati *bereket* (blagoslov), da bi oni mogli da vješaju svoje oružje na njega. Bereket bi se prenio na oružje, pa bi oni mogli da se uspješno bore protiv kāfira.

Ovo djelo se smatra malim širkom zbog sledećih razloga:

1. Oni su tražili nešto što se smatra oponašanjem kāfira (*tešebbuḥ bil-kuffār*).

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

2. To oponašanje káfira je predstavljalo oponašanje njih u pogledu njihovog 'ibādeta nečemu drugom mimo Allāha na sličan način, na sličnom mjestu, sličeci širku mušrika.

3. To je bio metod koji bi odveo ljude do *širk ekbera* (velikog širka). Ljudi bi osjetili naklonost ka započinjanju obožavanje sāmog drveta (počinjući da smatraju sāmo drvo davaocem bereketa) – posebno jer su oni željeli drvo za borbu protiv svojih neprijatelja.

4. Postojao je rastući strah da bi ljudi zapali u *širk ekber* jer su mušrici imali naviku obožavanja nečega drugog mimo Allāha upravo na ovoj lokaciji (mjestu).

Zbog ovoga je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, ukazao na njihovu grešku na ovako striktan (decidan) način, upoređujući njihovu izjavu sa izjavom Benū Isrā'ila. Korištenje slova *kāf* u ovom hadīthu sāmo po sebi u arapskom jeziku ne znači "biti potpuno identičan sa" nečim; jedna tema može također da se razlikuje od druge u nekoliko tačaka. Ukazivanje ovog djelimičnog upoređenja Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, ashābima (koji su bili novi u islāmu) je bila da bi im pokazao stepen (nivo) *bātila* (neispravnosti) njihovog zahtjeva i da ih žestoko zaplaši od toga.

Ebū Merjem je u svom komentaru rekao:
"Štaviše, u razlogu zabrane koja je spomenuta u hadīthu čovjek ne nalazi ni jedan spomen *širk ekbera*. Mušrici su vješali svoje oružje na drvo, ali samo vješanje bez obožavanja drveta su vrata koja vode ka širku, ali to sāmo po sebi nije širk. Tako je zahtjev ashāba, kojim su tražili drvo na koje bi vješali svoje oružje bilo oponašanje káfira,

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

ali nije bilo nikakvo obožavanje ('ibādet) drveta. Zahtjev ashāba Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, nikako ne pokazuje da su oni htjeli da obožavaju drvo. Oni su prosto zatražili drvo na koje bi vješali svoje oružje."

Šejhul-islām Ibn Tejmije, Allāh mu se smilovao, slično komentariše ovaj hadīth nakon njegovog spominjanja:
*"Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, ih je ukorio za sāmō pokušavanje oponašanja kāfira u pogledu drveta kod kojeg bi oni željeli da se zaustave i da vješaju svoje oružje. Šta je onda sa onim koji oponaša mušrike mnogo više ili oponaša sām širk?! Onaj koji traži malo tla zato što misli da će mu traženje toga donijeti nešto bereketa – a šerī'at je ovo odbacio i ono je od omraženih djelā, a jedno je gore nego drugo – bez obzira da li je to drvo, potok, planina, pećina itd., gdje on želi da klanja, da dovi ili da uči Qur'ān, da tamo spominje Allāha, subhānehu we te'ālā, ili prinese žrtvu. Drugim riječima, specifični 'ibādet koji on želi da učini posebno na tom mjestu, iako šerī'at nije propisao nikakav poseban tretman (važnost) ovoga mjesta, bez obzira da li je to tu na tom posebnom mjestu ili ovoj vrsti mjesta uopćeno."*⁶²

Šejhul-islām Ibnul-Qajjim i šejhul-islam Muhammed bin 'AbdulWehhāb su slično prokomentarisali ovaj hadīth (i pored toga šro oni koji ne razumiju ili postupaju kao da ne razumiju njegove izjave, tvrde nešto drugo). A također je i eš-Šātibi ovo rekao prije njih.

Ovo prvo tumačenje hadītha je, po iznešenim dokazima, najjasnije i najjače. Po mom mišljenju, čovjek mora

⁶² "Iqtidā'us-Sirātil-Musteqīm" ("Slijeđenje pravog puta") 2/ 644

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

izabrati ovo tumačenje, jer je nezamislivo da ashābi – čak i ako su bili novi u dīnu – nisu znali osnovu islāma, tj. *da ništa nije vrijedno činjenja 'ibādeta (obožavanja) mimo Allāha.*

Arap i toga vremena su, bez sumnje, ovo razumjeli iz fraze "*Lā ilāhe illAllāh*" i samo iz tog razloga su Ebū Džehl i svi kāfiri pokazali neprijateljstvo prema Allāhovom Poslaniku, *sallallāhu 'alejhi we sellem*. Ono je pobijalo njihovo obožavanje drugih pored Allāha. Ako bi "*Lā ilāhe illAllāh*" zaista značilo da *nema drugog stvoritelja mimo Allāha*, kao što tvrde filozofi, koji su daleko zalutali (a oni bez sumnje pripadaju ljudima koji su najveće neznalice o Allāhu) – onda bi Ebū Džehl bio najbliži prijatelj Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*. Jer, Ebū Džehl je znao da nema drugog stvoritelja mimo Allāha; slično je i *fir'aun* (faraon), također, bio svjestan ove činjenice, iako je pokazao suprotno, kao što mi nesumnjivo znamo iz Qur'āna.

Tako je rekao šejhul-islām Muhammed bin 'AbdulWehhāb:
"Kako je ovo zao narod! Čak i Ebū Džehl znao bolje nego oni šta 'Lā ilāhe illAllāh' znači."

Tako nema sumnje da su čak i prije (ili bez) ulaska u islām ljudi precizno znali da je ovo prva i najvažnija promjena koju islām zahtijeva od njih. Zato je nakon ulaska u islām ova stvar njima trebala biti još jasnija. Kako je moguće da oni nisu ovo znali, kada su bili okruženi drugim ashābima koji su dugo vremena bili u islāmu, a i sām Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je bio među njima? Ovo meni izgleda nemoguće, a Allāh najbolje zna.

Ebū Merjem je u svom komentaru rekao:

"Mušrici koji su sāmi slušali od Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, znali su šta on želi, kao što nas Allāh obavještava da su rekli:

أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ۖ وَأَنْطَلِقَ

الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ ءَالِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ

يُرَادُ

"Zar je on učinio āliheh (bogove) jednim ilāhom (bogom)? Ovo je zaista nešto veoma čudno. I glavešine njihove izađoše: 'Idite i budite strpljivi sa vašim bogovima (u 'ibādetu njima). Ovim se, zaista, nešto veliko namjerava!' " ⁶³ Obrati pažnju da su neznalice, filozofi koji su otišli daleko u zabludi, bili veoma zbunjeni u vezi ājeta poput ovih, jer su mislili da je značenje ilāha – Stvoritelj. Mušrici su znali značenje islāma, jezički i šeri'atski. U "Musnedu" imāma Ahmeda Enes, Allāh bio zadovoljan njime, je prenio da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, jednom čovjeku rekao: "**Prihvati islām.**" Čovjek je rekao: "Ne sviđa mi se." Na to je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao: "**Čak i ako ti se ne sviđa.**" Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je ovom čovjeku naredio da primi islām, ali je ovaj čovjek osjetio averziju (odbojnost, antipatiju) prema islāmu i nema sumnje da je čovjek ovu averziju osjetio zbog toga što je razumio pravo značenje islāma, koje se suprotstavljalo njegovoj staroj vjeri. Otuda je čovjek osjetio nelahkoću da napusti svoju staru vjeru. Ovdje je, bez sumnje, jasno da je on znao istinu islāma i prije nego što ga je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, pozvao

⁶³ sūra Sād, 5. i 6. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

u to. El-Buhārī je zabilježio od el-Berā'a da je on prenio: "Čovjek u svoome oklopu je došao do Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i rekao: 'O Allāhov Poslaniče, hoću li se boriti ili prihvatiti islām?' Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, mu je rekao: **'Prihvati islām (prvo), pa se onda bori.'** Čovjek je prihvatio islām i ubijen je, pa je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao: **'Malo je uradio, a mnogo je nagrađen.'** " Ovaj čovjek nije došao u cilju da nauči islām – on je već znao islām i to je razlog zašto on nije rekao "Allāhov Poslaniče, nauči me islāmu." Naprotiv, iz njegovih riječi se vidi da je on Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, pitao da li bi bilo bolje da se bori ili da uđe u islām. Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, od njega nije zahtijevao da prvo uđe u borbu – kao što je to prošireno danas među ljudima – već da prvo uđe u islām. Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je znao da čovjek razumije islām i njegova učenja i stoga nije zahtijevao od njega da prvo nauči islām, nego da uđe u njega, a da se onda bori za njega. Hadīth također ukazuje da samo znanje nije dovoljno; čovjek mora imati volju da uđe u islām i da se javno udalji (odrekne) od svega što se islāmu suprotstavlja. Ako neko zna ispravno značenje islāma i razumije u šta islām poziva – sve je to beskorisno dok ga ne prihvati, voli ga, slijedi ga i pokori se Allāhu, subhānehu we te'ālā. Ogromna većina Arapa je znala značenje islāma nakon što je da'wa Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, postala dobro poznata. U "Musnedu" imāma Ahmeda je zabilježeno da je Džābir, Allāh bio zadovoljan njime, rekao: "Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je u Mekki ostao deset godina, išao je kod ljudi u njihove kuće, na 'Ukadh i Medžanna i na Minu u vrijeme hadždža, govoreći: **"Ko će mi pružiti okrilje (zaštitu), ko će me pomoći, pa da mogu prenijeti poruku moga Gospodara – garantovan mu je džennet."** Čak je onima koji su dolazili iz Jemena ili Mudara govoreno: "Čuvajte se momka od Qurejšija (tj. Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem), da vas ne dovede

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

u fitnu!" I on je, sallallāhu 'alejhi we sellem, hodao između njihovih jahaćih životinja dok su oni pokazivali na njega svojim prstima." ⁶⁴

DRUGO TUMAČENJE

Ashābi su od Allāha tražili nešto što bi mogli da obožavaju mimo Allāha. Bez sumnje, onaj koji traži ovakvu stvar je mušrik i napušta dīn, makar ne bio svjestan greške svoga djela, jer u stvarnosti ova osoba nikada nije ni ušla u islām, iako njegov širk nije ljudima prije bio vidljiv. Pa ako čovjek želi da počini veliki širk, bez znanja da je širk zabranjen – on je mušrik a ne musliman, kao što pokazuju jasni dokazi koje smo prije spomenuli.

Ovo bi značilo da su ashābi koji su spomenuti u hadīthu (o drvetu) *dhātu enwāt* postali mušrici, što je zaista moguće u skladu sa tekstom hadītha. Ne mora nužno biti prenešeno da ih je on, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, pozvao na pokajanje ili da je rekao da su oni napustili dīn ili da su postali mušrici. Oni su, međutim, momentalno povukli svoj zahtjev, a da ne govorimo o tome da nisu propratili svoj zahtjev djelom.

Prema ovom tumačenju, oni su upravo kao oni od Benū Isrā'īla. ⁶⁵ Ashābi su bili novi u dīnu i zato nisu bili

⁶⁴ Ovo je sve spomenuto da bi čitalac shvatio da je sadržaj poruke islāma bio naširoko poznat, tj. da je ono u što je pozivao Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, bilo rašireno; a muwehid zna da je osnova njegove da'we bilo poricanje 'ibādeta svemu mimo Uzvišenog Allāha. Pa, ako je suština islāma bila poznata onima koji su ga mrzili i, upravo iz te mržnje prema suštini islāma, protiv njega se borili, teško je zamisliti da je suština islāma bila nepoznata onim ashābima koji su ga nedavno prihvatili (napomena izdavača)

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

smatrani kâfirima koji trebaju biti kažnjeni. Kazna za kufr može postojati nakon dolaska dokaza. Ovo je ono što su spomenuli učenjaci da'we Nedžda, kao što je to spomenuo šejh 'AbdurRahmān bin Hasan u djelu "*Fethul-Medžid*" i šejh Sulejmān bin 'Abdullāh u djelu "*Tejsīrul-'Azīzil-Hamīd*". Ni jedan ni drugi nijednom nisu spomenuli da ovi ashābi nisu bili mušrici u vrijeme svog zahtjeva (jer ashābi nisu znali da se ovaj zahtjev suprotstavlja osnovi islāma, iako ovo nije od njih bilo pojavno do tada). Ono što su oni rekli je to da ashābi nisu postali kâfiri (jer su bili neznalice, drugim riječima nisu porekli istinu).

Džuhāl (neznalice), međutim, ne znaju knjige učenjaka da'we Nedžda, izuzev nekoliko malih djelova kojima su zadovoljni, nakon što su ih pogrešno protumačili. Učenjaci da'we Nedžda su, također, ovaj hadīth koristili da bi dokazali da neko ko učini ovakav zahtjev, ali ga, međutim, ne sprovede u djelo – ostaje musliman i ne izlazi iz okvira islāma, sve dok momentalno prizna istinu, prihvati je i djeluje po njoj (u ovom slučaju uzdržavanjem i udaljavanjem od činjenja djela koje su tražili da učini). Ovdje se ne govori o prekoračenju granica islāma zbog toga što su ashābi momentalno promijenili svoje mišljenje, shvatili ispravan islām, prihvatili ga i shvatili da ga prije toga (do tada) nisu shvatili ni prihvatili.

Učenjaci da'we Nedžda tačno znaju da, kada čovjek kaže drugome: "*Dođi, hajdemo pozvati ovoga welijullāha za pomoć (u stvarima koje je samo Allāh u stanju da uradi)*" – on

⁶⁵ Tj. baš kao i oni koji su od Musā'a, '*alejhis-selām*, tražili bogove mimo Allāha, tj. po ovom tumačenju ovi ashābi su uradili djelo potpuno identično djelu potomaka sinova Isrā'īlovih, tj. uradili su veliki širk i postali mušrici (napomena izdavača)

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

momentalno postaje mušrik zbog širka koji je prisutan u njegovoj izjavi i zbog širka koji je prisutan u njegovom srcu – čak i ako on nužno ne učini djelo koje je spomenuo da će uraditi. Oni su sa sigurnošću znali ove činjenice i svako ko čita njihove knjige će se u to uvjeriti.

Nasuprot ovome, jedan od muftijā t̄agūtā Arapskog Poluostrva tvrdi da iako osoba kaže: *“Dođi, hajdemo pozvati ovoga welijullaha za pomoć (u stvarima koje je samo Allāh u stanju da uradi”* – da on, zapravo, ostaje musliman sve dok ne pretoči svoje riječi u djela.

Štaviše, on kaže da gornji hadīth...:
“...pokazuje da je moguće da muwehhid ne zna neka parcijalna pitanja tewhīda..., dok su ashābi znali značenje riječi ‘Lā ilāhe illAllāh’ i onoga što pod to potpada, međutim nisu znali neka druga parcijalna pitanja.”

On objašnjava da, iako su oni u toj situaciji tražili veliki širk, neko ko ovo želi a ne nađe nikoga da ga spriječi od činjenja toga, *“...a onda zaista učini ‘ibādet nekome drugom mimo Allāha – on je tada (tek tada) poništio svoj tewhīd.”*

Tako ovaj muftija ne zna da sāma izjava poništava čovjekov tewhīd, pa i ako ovakav čovjek nastavi svoj život u neznanju ove činjenice i čak iako nikada ne počini ovo djelo. Ova njegova perspektiva je također često izražena u njegovim govorima.

SubhānAllāh, Allāh je od njega odnio svu mudrost. Ovo je krajnji ishod onih koji se približe t̄agūtu. Oni se sve više i više udaljavaju od svoga Gospodara i od znanja tewhīda.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Zapravo, čudno je da se on pretvara da zna o tewhīdu i također ljude tewhīdu podučava!

Onaj koji je rekao:

''Možda on time misli na tewhīd (jednoću, ujedinjenje, zajedništvo) zapadnih armija na poluostrou Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem'' zaista je *''pogodio ekser u glavu''* (tj. rekao istinu). Neznalice su oni koji tvrde da nema problema počiniti širk i jedino oni ovo mišljenje pripisuju učenjacima da'we Nedžda.

Ali, kako bi oni (učenjaci da'we Nedžda) ovo rekli, kada su svi učenjaci u idžmā'u (saglasnosti) da na dunjāluku nema opravdanja za onoga koji počini veliki širk iz neznanja, kao što su u saglasnosti da je ovakva osoba mušrik i sigurno nije musliman – samo iz tog razloga oni počinju svoju da'wu! Postoje čitave knjige u kojima su sakupljene njihove izjave o idžmā'u na ovu temu.

Međutim, sljedbenici bid'ata koji samo slijede svoje pūste strasti ne znaju ovu činjenicu. Oni više vole da optuže učenjake da su rekli besmislice koje oni u stvari sami kažu. Interesantno je kako su oni istovremeno u stanju da izvuku najmanje i najprikrivenije detalje iz knjiga – uvijek onda kada je to potrebno njihovim strastima – da bi mogli sebe predstaviti kao učenjake pred ljudima.

U stvarnosti, oni osnovu ovoga dīna ostavljaju po strani i kada govore o njemu onda samo besmislice i džehl (neznanje) izbija iz njih. Učenjaci strasti vidljivo nemaju vremena za *''nešto poput ovog''* i čovjek može skoro reći da oni osnovu ovoga dīna vide kao nešto kompletno beznačajno (nevažno).

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

S druge strane, oni sazivaju ogromna vijeća da govore o prenosiocu koji je *da'if* (slab), spomenut u hadīthu koji je *da'if*, a koji je zabilježen u knjizi koja je *da'if*.

Wallāhi, ja sam video ljude koji razgovaraju dugo i naširoko o tome kako se otarasiti (očistiti) zadnje kapi urina (mokraće), da čovjek ne bi bio spaljen u vatri. Danas su oni *murteddi* (otpadnici) koji podržavaju sve vrste kāfira protiv muslimana i koji se raduju ako su oni u stanju da dopru do muslimana da im učine *dhulm*. To nije ništa drugo do prosto prokleti, lažni i tobožnji strah.

U pogledu pitanja od osnove ovoga dīna – oni čak i ne znaju da postoji nešto takvo. Ali, čim se neko usudi da izađe sa istinom – o kojoj su svi učenjaci u idžmā'u (saglasnosti) – oni ga odmah smatraju *haridžijom*. Oni su sami najvjerovatnije stotinu puta pročitali naslove knjiga u kojima je osnova dīna veoma precizno objašnjena. Međutim, oni radije postupaju kao da su sve to zaboravili. Oni imaju mnogo važnije stvari na svojoj tabeli (rasporedu); oni su previše okupirani svojom mokraćom.

Ali, onaj koji ozbiljno i sa *ihlāsom* (iskrenošću) traži Istinu – on će uskoro naići na ove knjige; zapravo, on će na njih naići na sāmom početku svoga *taleba* (traganja za znanjem) i brzo će shvatiti važnost ovih pitanja i važnost okupiranja (zauzimanja) sebe njima. Jer, to je srž i osnova ovoga dīna.

TREĆE, NEISPRAVNO TUMAČENJE OVOGA HADĪTHA KOJE TREBA BITI ODBAČENO

Ashābi su obožavali nešto drugo mimo Allāha, ali nema problema... Oni nisu znali. Stoga oni su potvrdili ulazak svakog mušrika u islām - čak i ako on stoji na mimberu i svjedoči "*Ja sam kāfir!*" Ne, čak i onda bi oni koji su zabludjeli požurili ka njemu i rekli: "*Moj voljeni brate u islāmu, ne govori to! Ti si musliman, samo što to ne znaš.*"

Ostatku ljudi oni kažu: "*Ne usuđujte se zvati ga kāfirom! On je samo jadni džāhil koji ne zna šta govori. Ima nekoliko razloga koji sprečavaju da on bude kāfir. Ili ste vi od hawāridža? Bilo bi nezamislivo nepravedno ovog čovjeka zvati kāfirom. Tekfir nije dozvoljen u našem dīnu. Musliman ne grdi i ne ruži konstantno...*"

Oni pitaju:

"Zašto nam nije dozvoljeno da ovo kažemo, kada su "uvaženi i veoma dobro poznati" učenjaci također to rekli?"

SubhānAllāh. Da li vi zaista vjerujete da je svakom učenjaku dozvoljeno da iz hadītha crpi (vadi) sve vrste besmislica, bez obzira koliko jasnim dokazima iz Qur'āna se on time suprotstavlja?

Zaista je ovo način na koji su oni uspjeli da izvuku najžešće kufrijate iz izvora (islāma). Njihovi sljedbenici kažu u pogledu njihovog tumačenja izvora da su ovo dobro opravdana tumačenja, mudre derivacije (izvadci) i njihovo dobro mišljenje i jasan *idžtihād*. A sve vrijeme je to, ustvari, neokrnjeni (čisti) kufr koji su oni izveli iz dubina svojih strasti i od šaputanja šejtāna.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Ebū Merjem je u svom komentaru rekao:

“Onima koji nastoje da unište osnovu islāma koristeći pogrešno tumačenje ovoga hadītha mora biti rečeno: ‘A šta da su ashābi tražili od Allāhovog Poslanika, sallallāhu ‘alejhi we sellem, (da čine) ‘ibādet el-Lātu, el-‘Uzza i Menātu? Da li bi oni tada bili kāfiri ili ne? Ili šta da su oni rekli da je Allāh jedan od trojice i da je ‘Isā, alejhis-selām, Allāhov sin? Ili šta da su oni sumnjali u poslanstvo Muhammeda, sallallāhu ‘alejhi we sellem; da li bi tada bili kāfiri ili ne?’ Ako ovi kažu da (u tim situacijama) ashābi ne bi postali kāfiri – onda bi se zaista time oni suprotstavili onome što svaki musliman mora bezuslovno da zna: tj. da je onaj koji učini bilo šta od gornjih djela – kāfir i da ko god njega ne proglasi kāfirom – i sām postaje kāfir. S druge strane, ako oni kažu da bi (u ovim situacijama) ashābi zaista postali kāfiri, neka nam tada objasne razliku između ovih situacija i situacije spomenute u hadīthu. Ovaj širk, koji su ashābi vidljivo (vanjštinski) tražili je upravo ista vrsta širka koji su drugi mušrici počinili. Oni su vidjeli kako su mušrici to učinili i tražili od Allāhovog Poslanika, sallallāhu ‘alejhi we sellem, dozvolu da urade isto. Stoga, zašto jednu grupu ljudi opravdavate, ali ne opravdavate drugu grupu koja je tražila da obožava el-Lāta, el-‘Uzza i Menāta? Razlika leži isključivo u imenima ovih idola.’”

DRUGA ŠUBHA: HADĪTH O MU'ĀDHU

Ibn Mādže bilježi od 'Abdullāha ibn Ebi Ewfā, *Allāh bio zadovoljan njime:*

"Kada se Mu'ādh vratio iz predjela Šāma, učinio je sedždu ispred Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem. Na to ga je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, upitao: "Šta je ovo, o Mu'ādhe?", a on je odgovorio: "Bio sam u Šāma i video da ljudi čine sedždu pred svojim svećenicima i monasima, pa sam poželio da mi isto to uradimo tebi." Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, mu je rekao: "Ne čini to. Kada bih ikome naredio da učini sedždu pred nekim mimo Allāha - naredio bih ženi da učini sedždu svome mužu. Tako mi Onoga u Čijoj je Ruci Muhammedova duša, žena neće ispuniti prava svoga Gospodara sve dok ne ispuni prava svoga muža; čak iako bi je tražio (tj. odnos sa njom) dok ona sjedi u devinom sedlu, ona ne bi smjela da ga odbije." "

Šubha koja se pojavila u pogledu ovoga hadītha je slična šubhi koja se pojavila u pogledu hadītha (o drvetu) *dhātu enwāt*. Ljudi bolesnih srca se također usuđuju da ovdje tvrde da je Mu'ādh obožavao Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem* (učinio mu 'ibādet), čineći mu sedždu i uzevši ga kao partnera pored Allāha, *subhānehu we te'ālā*, ali da je on bio opravdan.

Oni tvrde da je Mu'ādh time morao napustiti dīn zato što je obožavao Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, ali da ga Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, nije protekfirio, već je, umjesto toga, bio sljedećeg mišljenja (u skladu sa njihovom apsurdnom analizom):

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

"Nema problema, Mu'ādh. Ako si džāhil i ako ne znaš da ti nije dozvoljeno da mene obožavaš, da me uzmeš kao partnera pored Allāha i da me smatraš jednakim Allāhu, onda nema problema."

Oni insistiraju na ovom tumačenju (da je Mu'ādh učinio veliki širk i da ga je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, opravdao) i kažu:

*"To je naše mišljenje, naš mezheb, iako je nama lahko da kažemo da je Mu'ādh učinio sedždu ispred Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, samo kao pozdrav dobrodošlice njemu, a ne kao 'ibādet njemu... Bez obzira! Baš kao u slučaju porodice Jūsufa i slučaja melekā i Ādema, 'alejhis-selām. Ne marimo! Mi dajemo prednost smiješnom (nastranom) tumačenju koje se suprotstavlja čitavom Qur'ānu, sunnetu, idžmā'u muslimana i srži ovoga dīna. Tumačenje ovoga hadītha koje se savršeno povezuje sa ostatkom dīna – to tumačenje bismo mi radije ignorisali."*

Slavljen neka je Allāh! Slavljen neka je Onaj Koji ljude čini slijepima za Istinu u skladu sa stepenom u kom oni slijede svoje strasti i prohtjeve.

O ti u čijem srcu je zabluda, zašto onda nisi mišljenja da je Jūsufova porodica obožavala njega (Jūsufa, 'alejhis-selām)? Zašto nisi mišljenja da je, kada je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao:

"...ja bih naredio ženi da učini sedždu pred svojim mužem."

...da je on, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, zapravo htio da kaže:

"Da sam ikome naredio da učini 'ibādet nekom drugom mimo Allāha (obožava ga), onda bih naredio ženi da učini 'ibādet svome mužu (da ga obožava)?"

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Kako onda oni mogu tvrditi da razumiju nešto od ovog dīna?

U stvarnosti, ovaj hadīth možda čak nije ni *sahīh*. *SubhānAllāh!* Pogledaj kako oni pokušavaju da iskrive ovaj dīn sredstvom (putem) jednog hadītha, a samo Allāh zna da li je on uopšte vjerodostojan ili nije.

Čovjek također u obzir mora uzeti i predaju iz "Musnedu" imāma Ahmeda. Ismā'īl je prenio od Ejjūba od el-Qāsima eš-Šejbānija od 'Abdullāha ibn Ebī Ewfā:

"Mu'ādh je putovao u predio Jemena i Šāma. Tamo je našao kršćane kako svojim svećenicima i monasima čine sedždu. Pomislio je da Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, ima više prava da bude poštovan. Kada se vratio, ispričao je o ovome Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekavši: "Želio sam isto da uradim tebi; mislio sam da ti imaš više prava da budeš počastvovan." Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je odgovorio: "Da sam nekome naredio da uradi ovo, onda bih naredio ženi da učini sedždu pred svojim mužem. Tako mi Onoga u Čijoj Ruci je Muhammedova duša, žena neće potpuno ispuniti haqqove (prava) svoga Gospodara dok potpuno ne ispuni haqqove svoga muža..." "

'AbdurRahmān ibn Ebī Lejla od svoga oca prenosi da je Mu'ādh ibn Džebel rekao:

"U predjelu Šāma sam vidio da kršćani čine sedždu jedni drugima, pa sam pitao: "Zašto ovo radite?" Oni su mi objasnili da je to bio način da pozdrave (uvažje) poslanike u prošlosti. Rekao sam: "Mi imamo više prava da ovo uradimo sa našim Poslanikom. Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je meni objasnio da su oni skloni da šire laži u pogledu svojih poslanikā i da manipulišu svojim

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

knjigama. On je, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao: "Allāh nam je dao nešto bolje od toga. Dao nam je selām, koji je pozdrav stanovnika dženneta." "

TREĆA ŠUBHA: MUHAMMEDOVOM UMMETU SU
OPROŠTENE NJIHOVE POGREŠKE

Oni koriste Allāhove riječi:

وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ؕ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ
قُلُوبُكُمْ

"I nema vama grijeha u pogledu onoga što greškom uradite, izuzev u pogledu onoga što vaša srca slobodno namjere (požele)." ⁶⁶

Od Ibn 'Abbāsa, *Allāh bio zadovoljan obojicom*, se prenosi da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao:

"*Zaista je Allāh mome ummetu oprostio njihove greške i zaborav...*"

Ovaj hadīth su *sahihom* ocjenili Ibn Hibbān i el-Hākim.

U stvarnosti, odgovor na ovu šubhu treba da bude jasan i ne zahtijeva nikakvo objašnjenje. Oni koji čine širk svakako izlaze iz (spadaju van) definicije spomenute u ājetu i hadīthu, jer su oni napustili islām i nisu onī na koje se cilja. Da li je za učenjaka dozvoljeno da kaže:

"Mušriku su oprostene njegove greške jer je Allāh muslimanskom ummetu oprostio njihove greške?!"

Ova kontradikcija je tako ekstremno očigledna i transparentna da i nepismen može da shvati razliku prije nego

⁶⁶ sūra el-Ahzāb, 5. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

što je pismen shvati. Musliman ne bi trebao da pravi ovakve izjave, a kamoli učenjak. Ovo se može desiti samo u ovom vremenu, vremenu džāhilijskoga i otuđenja (udalžavanja) od ispravnog dīna. Zaštiti nas, o Allāhu!

Oni kažu:

“Definicija greške je: Učiniti nešto pogrešno, misleći da je ispravno.”

SubhānAllāh! Ovo je kao kada bi čovjek rekao:

“Ako neko počini kufr i učini ga otvoreno poricanjem i suprotstavljanjem dokazima, pri čemu bi istinska definicija kāfira time i tada bila primjenjena na njemu – nema problema sve dok on misli da postupa ispravno, suprotstavljajući se Allāhu. Ne zaboravite: Muslimanima će biti oprošteno za greške koje su učinili, a ova osoba je musliman koji je učinio grešku.”

Nepotrebno je da ovo komentarišemo ovdje. Gdje ljudi uče ovu vrstu fiqha? Od Židova?

ČETVRTA ŠUBHA: TAKOĐER SE DEŠAVA DA OSOBA ZAPADNE U KUFR I DA NIJE PROGLAŠENA KĀFIROM AKO JE POSTOJALA PREPREKA KOJA GA JE NATJERALA NA DJELO KOJE JE UČINIO

Ovdje mora biti spomenuto da se povremeno u izvorima nađe u pogledu određene osobe da je počinila *kufir* ili *širk*. Ovo uvijek ne znači nužno da je on počinio *kufir ekber* ili *širk ekber* koji počinioća izvode iz islāma, čineći ga zauvijek stanovnikom džehennema, bez ikakve šanse za oprost. Zapravo, spominjanje *kufra* i *širka* na ovim mjestima znači *kufir asgar* i *širk asgar* (mali kufir i mali širk, koji počinioća ne izbacuju iz dīna).

Primjer za ovo bi bio hadīth, koji je zabilježio imām el-Buhārī u "*Kitābul-Īmān*" od Ibn Mes'ūda, *Allāh bio zadovoljan njime* (da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao): "*Vrijeđanje muslimana je fisq (veliki grijeh); ubijanje njega je kufir (nevjerstvo).*"

Imajući ovaj hadīth u vidu, Qur'ān nam pokazuje da je moguće da se muslimani bore jedni protiv drugih:

وَإِنْ طَآئِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا

"Ako se dvije grupe muslimana pobiju..."⁶⁷

Tako Allāh u ovom ājetu njih naziva mu'minima, a u ājetu koji slijedi On ih naziva braćom:

⁶⁷ sūra el-Hudžurāt, 9. ājet

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

"Zaista su vjernici braća." ⁶⁸

Također, sljedeći hadīth, koji je zabilježio imām Ahmed u svom *"Musnedu"* od Ibn 'Abbasa, *Allāh bio zadovoljan obojicom*, pokazuje ovu stvar na sličan način:

"Ashāb Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, je jednom rekao njemu: 'Biće kako želi Allāh i ti', na što je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, odgovorio: 'Zar si me sa Allāhom izjednačio? Reci: 'Biće kako Allāh želi, Jedini'." "

Zastranjenje od pravog značenja određene riječi nije dozvoljeno, osim ako je prisutan jasan dokaz, i ovo je poznato. Ali, to nije tema naše rasprave. Mi diskutujemo o nekome ko obožava nešto drugo mimo Allāha, dok je poznato da mali širk ne uključuje obožavanje nečega drugog mimo Allāha. Pa ipak, mali širk postaje veliki širk *ako, čim ili kad on obuhvati obožavanje nečeg drugog mimo Allāha.*

Kada neki ljudi kažu:

"On je zapao u kufr; međutim, kufr nije pao na njega",

...oni zapravo zbunjuju mnoge ljude i otežavaju shvatanje definicije termina *kufr*, a također i ovog dīna. Jer, onaj koji ne shvata istinsko značenje kufra također ne razumije istinsko značenje imāna I, kao posljedica toga, ne prepoznaje granicu između toga dvoga.

⁶⁸ sūra el-Hudžurāt, 10. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Stoga je neophodno čvrsto se držati za tumačenja i definicije koje su date u Objavi: Allāhovoj Knjizi i sunnetu Njegovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*. Gorespomenuta izjava nije nađena nigdje u riječima Allahovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem* ili od selefa. Također to nije nađeno u riječima ranijih učenjaka koji su imali čvrsto i ispravno razumijevanje u pogledu pitanja imāna.

Kad god oni spominju nešto slično, iz njihovih izjava jasno proističe i vidi se da oni uvijek spominju kufr ekber. Mi ovo možemo vidjeti u sljedećem primjeru hadītha koji je el-Buhārī zabilježio od Enes ibn Mālīka, *Allāh bio zadovoljan njime*, da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: *"...Da se on vratio u kufr..."* Tako je onaj ko se vrati u kufr kāfir i on je nesumnjivo napustio Allāhov dīn.

Primjer od jednog od učenjaka bi bila izjava Ibn Hadžera, *Allāh mu se smilovao*, koji je u svom *"Fethul-Bārī"* spomenuo:

"On je to rekao u kufri."

Ovdje je on jasno želio da kaže da je ova određena osoba rekla nešto dok je i dalje bila kāfir, prije ulaska u islām.

Stoga, čovjek mora da se pridržava termina koji su potvrđeni u šerī'atu i da se suzdrži (sustegne) od svega ostalog. Neki ljudi, međutim, uzimaju takve primjere i dolaze do potpuno neispravnog zaključka. Na primjer, oni kažu:

"Čovjek počini kufr ali njegov kufr (značeci ovdje da je čovjek kāfir) će biti oprostjen zato što je on džahil."

Ovo je najveća besmislica! Kada se kufr desi u stvarnosti, on nikada neće biti oprostjen.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Tako ne može biti da će čovjek koji je na dunjāluku počinio veliki kufr stajati ispred Allāha na Sudnjem danu i da će njegov kufr biti oprošten (ako on nikada nije učinio tewbu).

U stvarnosti, neka prepreka ga je spriječila da upadne u kufr; neispravno je reći da je on počinio kufr i da je prosto opravdan za njega. Razlika između činjenja kufra sa znanjem i činjenja djela kufra bez znanja je jasna i kako čitate dalje postaće još jasnija, *inšā'Allāh*.

Ako istinsko značenje kāfira postoji u osobi, on je kāfir i za ovo ne postoji opravdanje. Slično, mi možemo primijeniti ovo na ispravno značenje širka. Najispravnije bi bilo reći:

"Tiče se izjave ili djela. Ako ga je on učinio svojevóljno (namjerno) iz odbijanja ili poricanja Qur'āna i sunneta – on bi time postao kāfir."

Uzmite na primjer nepoznavanje pojedinog ājeta. Ovaj *džehl* (neznanje) može biti prepreka koja sprečava čovjeka od upadanja u kufr; osoba zapravo nikada nije počinila kufr (jer ona nikada nije odbila qur'ānski ājet). Kako neko zdravog razuma može reći da je ova osoba neznalica kāfir i da će njegov kufr biti oprošten? Mora ponovo biti razjašnjeno da se kufr može desiti jedino kada je ova osoba primila znanje kroz poruku (poslanicu), a onda se okrenula, odbila ili ga porekla. Nije ispravno reći da osoba može počiniti kufr prije primanja poruke i da će biti kažnjena za to, kao što je Ibn Tejmije ponovio nekoliko puta. Onaj ko apsolutno ne zna poruku (poslanicu) ne može zapasti u kufr i ne može biti kažnjen za to. Ovo je i jezički veoma lahko za shvatiti. Ibnu Menzur je rekao:

"Kufr je poricanje ni'meta (blagodati) i suprotno je zahvalnosti."

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Allāh, *subhānehu we te'ālā*, kaže:

وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ

“Rekoše: ‘Mi zaista odbacujemo sve to (mi činimo kufr u sve to).’” ⁶⁹

Drugim riječima: *“poricanje, negiranje”*. A *“kefere ni'metallāhi jekfuruhā kufūren we kufrānen we kefere bihā”* znači *“poreći, sakriti ili prekriti Allāhovu milost (blagodat)”* izvedeno iz riječi *satr* (prekrivač, prekriti); a neki učenjaci su rekli zato što onaj koji čini kufr ima *“pokriveno srce”*. Pa kada se riječ koristi u stvarima šerī'ata, pravo značenje te riječi nikada neće napustiti njeno značenje u arapskom jeziku. Najzad, Allāh je Qur'ān objavio na čistom i jasnom arapskom jeziku.

Ovo je slučaj čak i kada je značenje riječi rašireno u određenim situacijama (moguće da se protumači na više načina) ili kada su specifična pravila i uslovi primjenjeni na riječ. Onaj koji poriče nešto (*kāfir*) može biti poricatelj jedino ako zna istinu ili ako je imao mogućnost ili šansu da nauči istinu, ali ju je porekao ili ju je odbio. Nema kufra izuzev nakon postizanja znanja o stvari i onda poricanja njega i odbijanja njega; onda postaje *kāfir*.

Otuda treba biti jasno da ako osoba obožava nešto drugo pored Allāha ili mimo Allāha – ona je zaista počinila širk i stoga postala mušrik, bila svjesna da je djelo koje je učinila širk ili ne. Poput toga, iako je počinio kufr ekber,

⁶⁹ sūra el-Qasas, 48. ājet

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

njegovo djelo je djelo kufra. Pa ipak, ako on ne zna da je njegovo djelo bilo kufr i stoga ne poriče ništa od izvora (koji osuđuju njegovo djelo kao kufr), istinsko značenje kufra ne može biti primjenjeno na njega. Ovo je nemoguće na temelju njegovog neznanja.

Zamislimo čovjeka koji kaže nešto što se suprotstavlja ājetu Qur'āna. On, međutim, ne zna o tom ājetu. Je li on sada kāfir koji će biti opravdan? Drugim riječima, da li je čovjek koji ne zna qur'ānski ājet kāfir? Zar nije preče da on nije uradio ništa, čak nije uradio ništa loše nikako, jer ājet nikada nije došao do njega? Ovime je razjašnjeno i potvrđeno da je prosto pogrešno reći: "Osoba je zapala u kufr, ali će biti opravdana" ili: "On će biti opravdan za bivanje kāfirom."

Naprotiv, istinsko značenje kufra se čak ni ne primjenjuje nad – niti jezički, niti u skladu sa šeri'atom, niti bi zdravim razumom on mogao biti tako nazvan (kāfirom). Tako, onaj koji je počinio širk (*ešreke*), obožavao nešto drugo mimo Allāha (*'abede gajrallāh*), izjednačio nešto sa Njim (*'adele bi rabbih*) i uzeo nešto pored Njega da Mu čini 'ibādet (*ittekhadhe me'Allāhi ilāhen āhar*) – on bi ovim bio prozvan *mušrikom* – osobom koja obožava nešto drugo mimo Allāha (*'ābidun li gajrallah*), koja izjednačava nešto sa Gospodarom (*'ādilun bi rabbih*) i uzima nešto za obožavanje pored Allāha (*muttekhidhun me'Allāhi ilāhen āhar*).

Ovo je nužni ishod i rezultat iz razumijevanja jezika, šeri'ata i zdravog razuma. Ko god ima minimum znanja arapskog jezika zna da aktivni particip (*ismul-fā'il*) u sebi nosi značenje glagola (*f'il*). Stoga je u arapskom jeziku dozvoljeno

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

zamijeniti glagol aktivnim participom u cilju da on preuzme njegovu funkciju.

Izjave onih koji su zalutali su zaista veoma čudne... U skladu sa njima, osobu koja pije alkohol je pogrešno nazvati pijanicom. Oni kažu: "*Ne govori to, on možda ne zna.*" *SubhānAllāh!* Da li je on sada pio alkohol ili nije?

Ili u pogledu čovjeka koji ima polni odnos sa ženom koja nije njegova žena, oni će reći: "*Ne zovi ga bludnikom, on ne zna.*" Je li on sada išao kod te žene ili nije? Osoba je nazvana u skladu sa njenim djelima i postupcima - čak i ako neće biti kažnjen kao rezultat ovih djela.

Isto se odnosi i na mušrika. *SubhānAllāh!* Pa je li on obožavao nešto drugo ili nekog drugog mimo Allāha ili nije?

PETA ŠUBHA: ONAJ KO POČINI ŠIRK POD IKRĀHOM
(PRISILOM) TAKOĐER NIJE MUŠRIK

Vidljivo je da čovjek obožava nešto ili nekoga drugog mimo Allāha. Allāh nam je, međutim, naredio da samo u ovom slučaju ne sudimo čovjeku u skladu sa onim što vidimo – ako znamo za njegov *ikrāh* (prisilu); ali ako on unutrašnje obožava nekoga ili nešto drugo mimo Allāha, onda je on mušrik bez sumnje. Kao što je poznato, mi nismo u stanju da otkrijemo šta je zaista u njegovoj unutrašnjosti. *Ikrāh* je jedini izuzetak (i prepreka) u stvarima širka. Allāh je jasno izuzeo *mukraha* (onoga koji je pod *ikrāhom*, tj. prisiljen) u Svojoj Knjizi:

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ

بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّن

اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Ko god učini kufr u Allāha nakon svog vjerovanja – izuzev onoga koji je bio prisiljen, a srce mu ostalo čvrsto u imānu – ali oni koji otvore svoja prsa za kufr, na njima je Allāhova srdžba i njih čeka bolna patnja.”⁷⁰

⁷⁰ sūra en-Nahl, 106. ājet

ŠESTA ŠUBHA: ONAJ KOJI UPADNE U ŠIRK TVRDI DA JE SAMO HTIO DA SE POKORI ALLĀHU I NJEGOVOM POSLANIKU, *sallallāhu 'alejhi we sellem*. ZAR TO NIJE NIŠTA DRUGO DO ZNAČENJE TEWHĪDA: "POKORITI SE ALLĀHU JEDINOM?"

SubhānAllāh! Iznenadujuće je čemu je šejtān odveo ljude dok slijede svoje strasti. Odgovor na ovu gorespomenutu neispravnu tvrdnju je da je upravo prva stvar u kojoj čovjek mora da se pokori Allāhu – tewhīd, obožavati (činiti 'ibādet) Njega jedino.

Kako mogu o nekome ko čak i ne zna ovaj temelj našeg dīna reći da on služi Allāhu jedinom? On čak i ne zna najvažniju od stvari koju mu je Allāh naredio da uradi! *SubhānAllāh!* Da li oni sve mušrike čine muslimanima zbog toga što su imali dobru namjeru i da služe Allāhu u svim stvarima? Kakvo razumjevanje tewhīda je ovo?

**SEDMA ŠUBHA: HADIS U POGLEDU ČOVJEKA KOJI JE
NAREDIO DA SE NJEGOVO TIJELO SPALI**

El-Buhārī i Muslim su zabilježili (...) 'Uqbe ibn 'Āmir je rekao Hudhejfi (...) Čuo sam ga, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, da kaže:

"Jednom je postojao čovjek na svojoj samrtničkoj postelji koji je, izgubivši svaku nadu da će preživjeti, rekao svojoj porodici: "Kada umrem, skupite za mene veliku gomilu drveća i napravite vatru (da me spalite). Kad vatra pojede moje meso i dostigne do mojih kostiju i kada se kosti spale, uzmite i zdrobite ih u prah i sačekajte vjetrovit dan da ga (prah) bacite po moru." Oni su tako uradili, ali je Allāh sakupio njegove djelove (tijela) i upitao ga: "Zašto si to uradio?" On je odgovorio: "Bojao sam se Tebe", pa mu je Allāh oprostio."

Slavljen neka je Allāh, oni su došli sa još jednim dokazom protiv sebe sāmih. Ovaj hadīth je najbolji primjer da se predstavi način na koji su oni otišli u zabludu. Zato budi oprezan, *Allāh uputio tebe i nas sve zajedno ka Istini*.

Prvo:

Ovaj čovjek nije u potpunosti bio neznalica Allāhove moći. On je također nije poricao. On prosto nije znao o određenom dijelu Allāhove moći. Ovo je ono što su oni koji su (sa dobrim razlogom) nazvani učenjacima iznova i iznova potvrdili, nasuprot ljudi neznalica. Neznalice ne čekaju da dopru do Istine, već se momentalno raduju, čuvši ovaj hadīth, misleći da on podržava njihovu novotariju i prije nego što su u stanju da postignu uputu i Istinu putem ovoga hadītha, oni ga ostavljaju iza ni sa čim osim sa svojom zabludom.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Dokaz ovoga hadītha je kao što slijedi:

1. Čovjek je svojoj porodici naredio da preduzme ovaj postupak jer je znao za Allāhovu ogromnu moć.
2. Naredio je ovo svojoj porodici iz straha od Allāha. Ovo je bio tako veliki strah da mu je Allāh oprostio i dozvolio mu da uđe u džennet. Zašto bi se on plašio Gospodara čiju moć je on, kako se pretpostavlja porekao, moć "nekadrog" Gospodara (*ne'ūzubillāh*)?
3. U drugoj predaji stoji da je čovjek rekao: "*O Gospodaru, iz straha od Tebe (sam ja uradio sve to).*" Iz hadītha je nesumnjivo jasno da je on bio ubijeđen u svoga Gospodara i da je stoga bio mu'min. Štaviše, on je također znao obavezu praktikovanja *tewhīdur-rububijje* (praktikovanja 'ibādeta Allāhu Jedinom u pogledu Njegovih djela, svojstava i imena i nedavanja nikome udjela u tome) i on je ispunio ovu obavezu. Nema sumnje da ovaj čovjek nije u potpunosti poricao svojstvo Allāhove velike moći (*qudreh*).
4. Osoba koja u potpunosti poriče Allāhovu moć i tvrdi da ima vjeru u nemoćnog (nekadrog) Gospodara koji nema moć da išta uradi je od najgorih kāfira. Ova tvrdnja je ismijavanje i nikada nije čuvena od osobe koja tvrdi da ima imāna.
5. U drugoj predaji hadītha stoji da je on rekao: "*Allāha mi, ako je moj Gospodar u stanju da me ponovo sastavi, On će me kazniti kaznom kakvom nikada nije kaznio nikoga!*"

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Drugo:

Kao što smo već vidjeli on se mnogo bojao Allāha – na što ukazuje sve u hadīthu. Strah od Allāha pripada najvećim oblicima 'ibādeta i najvećeg tewhīda.

Treće:

On nije sumnjao u proživljenje općenito. Jedina stvar u koju je on imao sumnju je da će Allāh biti u stanju da ga sabere ponovo, nakon što su njegove kosti prošle proceduru koju je on naredio. Ovo je jasno vidljivo iz hadītha.

Četvrto:

Čovjek nije poricao proživljenje i Allāhovu moć općenito. Međutim, ono što je on rekao je definitivno kufr za nekoga do koga je već došlo znanje putem poslanice. Ovakom, ovaj čovjek može biti opravdan jedino ako je opravdan u ovoj stvari za svoje neznanje, koje bi bilo kao slučaj čovjeka koji apsolutno nije bio u stanju da sazna. Ovo znanje i njegovi dokazi, međutim, bez ikakve sumnje nije došlo do čovjeka spomenutog u hadīthu. Čovjek koji zna dīn neće oklijevati u ovoj stvari. Ovo je očigledno svakome ko ima nešto znanja u pogledu stvari imāna. Čovjek koji živi u ovom našem vremenu, u vremenu u kojem je veoma lako postići znanje bi zaista postao kāfir putem ovakvih riječi. A zašto ne? On ima Allāhovu Knjigu koja stoji pred njim, govoreći da je On svemu kadar (sve u stanju učiniti).

Peto:

Ovaj hadīth je sličan hadīthu koji je spomenut ranije u pogledu (drveta) *dhātu enwāt* i hadīthu Mu'ādha (kao i drugom hadīthu koji nije dio naše teme, hadīthu Hātiba ibn Ebī Beltā'a). Otuda se ne može reći da je čovjek u ovom

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

hadīthu obožavao nešto drugo mimo Allāha i da je on mušrik, a da mu je Allāh prosto oprostio, tako da oni mogu ovaj hadīth koristiti kao dokaz za njihov *dalāl* (zabludu)! Ovakva zlurada i licemjerna demonstracija dokaza njima nikada neće biti dozvoljena. A kako bi im mogla biti dozvoljena kada se to suprotstavlja čitavom dīnu, kao što ste već vidjeli na osnovu razarajućih dokaza spomenutih prije.

Dalje slijede neki hadīthi koje je zabilježio imām Ahmed, a koji veoma jasno pokazuju *bātil* (laž) koji oni vade iz hadītha. Ja sam ih namjerno citirao na kraju, da bi čitalac mogao lahko da otkrije ovaj *bātil* sām; ovo će vrlo brzo biti jasno svakome ko želi da zna Istinu. On će biti u stanju da ovo razumije sastavljanjem svih različitih islamskih tekstova (u našem slučaju, kombinovanjem ovoga hadītha sa ostatkom jasnih dokaza iz ovoga dina) i sve šubhe i dvosmislenosti stvorene u njegovoj glavi će nestati, *inšā'Allāh*. Sve postaje jasno onome čija pažnja i namjera nisu oštećene njegovim strastima i prohtjevima. Svako ko je razumio osnovu ovoga dīna zna da čovjek iz hadītha nije bio *mušrik* već *muwehhid*.

Na račun ovoga je Ibn 'AbdulBerr o njemu rekao:

*"A ova izjava briše svaku nedoumicu koja je spomenuta u pogledu imāna ovoga čovjeka. Čak iako predaja ove izjave nije tačna, njeno značenje je definitivno tačno. Ier principi dīna podržavaju ovu izjavu, a razum je čini neophodnom."*⁷¹

'Abdullāh ibn Mes'ūd, *Allāh bio zadovoljan njime*, je rekao:

⁷¹ "Feth al-Bar", 2. tom, 297. str.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

"Ovaj čovjek nije učinio apsolutno ništa dobro, izuzev praktikovanja (ostvarenja) tewhīda..."

Ebū Hurejre je također isto prenio od Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*.

Prenosi se od Ebū Hurejre, Hasana i Ibn Sīrīna, od Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, koji je rekao:
"Bio je čovjek koji je živio prije vas i koji nije učinio ništa dobro (u svome životu) izuzev ostvarenja (praktikovanja) tewhīda... Allāh mu je oprostio (zbog njegovog straha od Allāha). On nije uradio ništa dobro izuzev praktikovanja (ostvarenja) tewhīda."

OSMA ŠUBHA: ONI TVRDE DA MI KAŽEMO:
"OSOBA KOJA ČINI ŠIRK NE MOŽE BITI OPRAVDANA.
MEĐUTIM, U SLUČAJU KUFRA, KUFR POČINJEN
GREŠKOM SE PRAŠTA." ONDA ONI PITAJU: "ALI ŠTA
AKO JE ŠIRK UČINJEN GREŠKOM? ZAR ONI NISU ISTI?"

Kao prvo, niko ko ima zdrav razum nije rekao nešto ovako. Zapravo, ranije je spomenuto da su i kufr i širk opravdani ako su počinjeni pod prisilom. Mi, također, dodatno znamo da ako neko kaže nešto nenamjerno, njegova izjava se ne važi – kao da je nikada nije ni rekao. Baš kao onaj koji je iz radosti (ushićenja) rekao:

"O Allāhu, Ti si moj rob a ja sam tvoj rabb (gospodar)."

Bez sumnje je jasno da neko kao što je ovaj nije počinio širk. Najveće neznanice među ljudima koriste ovo pitanje da bi dokazali da je osoba koja obožava nešto drugo ili nekog drugog pored Allāha moguće "musliman" neznanica.

Tako, ako osoba izgovori riječi kao što je čovjek spomenut gore uradio, a onda se njemu suprotstavi (skrene mu se pažnja) i pita se da li je njegova izjava bila greška i on odgovori:

"Ne, nisam učinio grešku. Allāh je moj rob, a ja sam njegov gospodar. Ja sam gospodar nad svim, niko mi ne naređuje, a ja naređujem svemu", ovakva osoba, u skladu sa njihovim *menhedžom* (metodologijom) može biti musliman neznanica!

Nakon svega, oni se raspravljaju na račun svoga mišljenja koristeći pitanje "slučajnog izgovora".

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

SubhānAllāh! Slavljeneka je Onaj Koji je stvorio *džehl* i poslao devet njegovih desetina njima!

Osoba koja pripovijeda stvari kufra i širka, diktira ih i ko god izgovori kufr i širk također nije kriv činjenja ni jednog od njih. Onaj koji diktira ove riječi također se ne smatra kāfirom niti mušrikom. Također, slučajno izgovaranje kufra, diktiranje ili informisanje drugih o kufuru se ne smatra zapadanjem u kufr zato što njegove riječi nisu smatrane kao njegove sopstvene. U suprotnom, svaki musliman bi zapao u širk sāmim recitovanjem, odnosno učenjem Qur'āna, učeći ājete koji - ako bi se izvukli iz konteksta - sadrže kufr, kao što su ājeti u kojima nas Allāh obavještava o onome što kāfiri kažu.

Isto je za onoga koji ne zna stvarnost pitanja (*džehlul-hāl*); on, također, ne postaje kāfir. Kao slijepi čovjek koji učini sedždu ne znajući da je pred njim statua idola (kip). Razmišljajući malo o ovim stvarima, čovjek shvata da one nemaju ništa sa širkom, one su sve osnovne stvari koje čak ne zahtijevaju mnogo razmišljanja. Nećete naći mnogo učenjaka da spominju ove teme u svojim knjigama, a oni koji su ih spomenuli - uradili su to samo usput, zato što nisu očekivali da ijedna osoba sa zdravim razumom kaže nešto drugo.

Slično je i sa onim koji izgovori širk u svom snu. Niko zdravog razuma ne bi tvrdio da je ova osoba počinila širk i da će mu Allāh taj širk oprostiti. Ako neko uči (na primjer iz ājeta u Qur'ānu): " **'Isā je Allāhov sin'**", onda ovo nisu njegove riječi.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Međutim, *džāhili* dođu i insistiraju da je govorom ovakvih riječi osoba zaista počinila širk i da mu Allāh to oprašta. Oni onda nastavljaju:

"Vidite, nije svako ko izgovori širk time momentalno mušrik. Ovo je najbolji dokaz za činjenicu da neko ko kaže (za sebe) da on vjeruje da je 'Isā Allāhov sin, učini sedždu pred njim i pred krstom i dovi njemu, moli od njega pomoć i šefā'at (posredovanje) – takva osoba također može biti musliman i opravdan."

Allāhu ekber! Allāhu ekber! Allāhu ekber! Možete li od normalne osobe očekivati nešto slično? Ja ne znam šta više reći. Ako čovjek sa svim svojim mogućnostima pokušava da uvede nekoliko mušrika u dīn, onda se za neke od njih glupost (besmislica) koju posjeduju nastavlja do beskonačnosti.

ZAVRŠNA RIJEČ

Postoje dvije dodatne vrste *bid'ata* (novotarije). Mušrici ih koriste u pokušaju da svoju tvrdnju činjenja svih mušrika muslimanima dovedu do savršenstva. Ljudi oko njih se utapaju (tonu) u riddet, širk i kufr, a oni su zauzeti podučavajući ih kako da propisno obave abdest i držeći predavanja na teme kao što su "*Kako usrećiti svoju ženu.*"

Ja ću ovdje kratko spomenuti dvije odvratne novotarije, jer su učenjaci u odžmā'u (saglasnosti) u pogledu ovih novotarija i da su one apsolutno neispravne.

Predstavnici prvog *bid'ata* tvrde da je kufr (jedino) ustrajni otpor (odbijanje) - po njima ne postoji druga vrsta kufra. Tako, onoga ko se okrene od poruke (poslanice), odbijajući da je nauči, smatraju *džāhilom* (zato što on čak i ne zna šta je poruka ili poslanica sadržavala) koji će biti opravdan. Još jednom, ovo se suprotstavlja jasnim dokazima iz Qur'āna, sunneta i idžmā'a. Objašnjenje u jedanaestom nepobitnom dokazu spomenutom ranije treba biti dovoljno da se shvati ova tema (stvar).

Predstavnici drugog *bid'ata* tvrde da se *qijāmul-hudžāže* (donošenje dokaza nakon koga osoba postaje odgovorna) može desiti jedino razgovorom (diskusijom i raspravom) sa osobom. Oni se (ovom tvrdnjom) također suprotstavljaju jasnim dokazima iz Qur'āna, sunneta i idžmā'a. U stvarnosti, uspostava argumenta zavisi od lokacije (mjesta) u kojem je osoba, a o tome postoji saglasnost među učenjacima selefa. Tako se od onoga koji živi među

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

muslimanaima očekuje se da zna odgovore na opća pitanja – skupa, a i u stvarima tewhīda i širka; i ni jedan 'ālim (učenjак) nikada nije opravdao čovjekau koji, uprkos življenju među muslimanima, nije postupao tako, bilo da je počinio širk, blud ili bilo koje drugo djelo za koje se očekivalo da zna, jer je on svakako primio poruku – kao što se očekuje od svakoga ko je odrastao među muslimanima. Ako je on neznalica o risāli (poslanici), on se smatra onime koji se okrenuo od nje i takva osoba je bila tretirana kao takva uvijek od strane učenjaka u historiji. Nikakva opravdanja mu neće pomoći.

Riječi šejha 'Abdullāha ibn Muhammeda ibn 'AbdulWehhāba bi trebale biti dovoljne kao objašnjenje i odgovor na gorespomenutu drugu vrstu bid'ata:

*"Postignut je idžmā' na temu da, kada neko primi poruku od Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i uprkos toga ne ostvari imān – automatski je kāfir. Nikakva opravdanja pod izgovorom idžtihāda od njega neće biti prihvaćena. Ovo je zbog opće svijesti o dokazima i znakovima ispravnosti poslanstva Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem."*⁷²

Šejh Hamed bin Nasir je rekao:

*"Učenjaci su u idžmā'u (saglasnosti) da do koga god je došla poruka Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, on postaje odgovoran od tog momenta nadalje."*⁷³

Sljedbenici bid'ata neispravno razumiju sva pitanja (spomenuta u ovoj knjizi) i uopće. Svaka stvar njima postaje nejasna i nijedna od stvari nije ispravna do tog stepena da oni

⁷² "Ed-Durer...", 10. tom, 247. str.

⁷³ "Ed-Durer...", 11. tom, 72. str.

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

onoga ko čini sedždu ispred groba ili koji kolje za nekoga drugog mimo Allāha prosto zovu muslimanom nezalicom; čak i ako on živi u centru znanja Qur'āna i arapskog jezika, čak i ako je to mjesto gdje svako ima pristupa ovom znanju (tako da on može majar da pronađe da su ove stvari zabranjene). Sa toliko mnogo kufra samo propast može slijediti! Ovo je zaista kazna onih koji su se okrenuli od Qur'āna i sunneta. Oni slijede svoje strasti i puste želje koje im pomažu da postanu prijatelji kāfira. Mi tražimo utočište kod Allāha od puta koji oni slijede.

O ti brižljivi čitaoče, neka te Allāh uputi u islām i neka učini da napustiš ovaj svijet kao musliman. Ako su ove stvari (teme) postale tebi jasne, onda si shvatio zašto ovaj dīn još nije shvaćen i nadmoćan.

Ove odvratne, spomenute novotarije su kružile, postale rasprostranjene u svijetu i prouzrokovale da države propadnu. Oni koji slijede ove bid'ate više ne mogu da razlikuju između prijatelja i neprijatelja. A kako bi i bili u stanju? Ne znajući prvo i poslednje u stvarima tewhīda, kako oni mogu biti uspješni? Čak i ako neko jasno i očigledno počini *riddet* (otpadništvo) pred njihovim očima, oni nisu u stanju da protekfire murteda (onoga koji je učinio otpadništvo). On nije ništa drugo do njihov voljeni i njihov najbolji prijatelj. A među njima postoje nivoi stepena kojim su oni pokorili sebe zabludi.

Tako mi danas među onima koji se bore, a takođe i među njihovim vođama, nalazimo ljude koji ne znaju osnovu ovoga dīna i koji zato proglašavaju *hawāridžima* one koji brane

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

osnovu ovoga dīna. S druge strane, oni pokušavaju da prijateljuju sa onima koji čine najgore vrste riddeta i pojavljuju se najtoplije i najbratskije pred njima – samo za dobrobit rata na bojnopolju.

Tako ih nalaziš kako pjevaju poeme u slavu i slavljenje kāfira Hamasa. A zar Hamas nije postao najveći tāgūt u Palestini? Šta oni razumiju od temelja ovoga dīna, od el-welā' wel-berā, od kufra i imāna? Vodeći ljudi Hamasa su tāgūti koji dan i noć proglašavaju da oni nikada nisu ni namjeravali i da nikada neće suditi u skladu sa Qur'ānom i šerī'atom. *SubhānAllāh!* Ja ne razumijem ovu proceduru. Kako može neko koga je Allāh oslobodio od ljudskih šejtāna i njihovih tāgūta, neko koji je postigao određeni rang (položaj), koji ne treba da se boji ikoga; kako može biti da takav čovjek dozvoljava šejtānu da mu šapuće:

"Šta će ljudi reći o tebi ako proglašiš tu i tu osobu kāfīrom?"

Oni su se ponizili trčeći za Židovima koji sebe pripisuju muslimanima. Kao da već čujem njih kako se ismijavaju i kako vam se smiju. Zašto im prosto ne kažete:

"Vi zanādiqah (oni koji sebe nazivaju muslimanima, ali se istovremeno pridržavaju kufr vjerovanja, tj. zindici), vi kāfīri!" Baš kao što je šejhul-islām vikao onima čiji kufr nije bio čak ni blizu ovih spomenutih ovdje.

A drugi od njihovih vođa ranijeg vođu Hamasa (koji je nedavno umro) naziva "šehīdom ovog ummeta", i pored toga što je veoma dobro poznato da je ovaj umro na najgorem kufuru. On je bio čovjek koji je pokazivao svoje slaganje sa demokratijom i rekao da su njeni zakoni obavezni za njih (tj. za Hamas). Slično on je također rekao da sud (vladavina)

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

treba da bude učinjena (organizovana) u skladu sa onim što narod Palestīne odluči – bez obzira šta se desilo, čak i ako bi se oni odlučili za komunizam. Ovo znači da, ako bi ljudi izabrali kufir, ateizam ili nemar o Gospodaru, odgovarajući zakoni bi postali obavezni za njega i Hamas da se primjenjuju. *SubhānAllāh*, on ovakvog čovjeka naziva "šehidom ovog ummeta?" Taj čovjek je umro za svoju domovinu, a ne za Allāha. *Dalālet* (zabluda) ovog čovjeka je duboko urezan u njegove izjave i spise.

Druge nalazite kako ovim učenjacima kufira, koji su dan i noć okupirani u iskrivljivanju ovoga dīna, kažu:
"O naši učenjaci, ako vi napustite nas, mi nikada nećemo napustiti vas!"

Drugi osnivača "ihwāna" u Egiptu (koji su se također pokorili tāgūtu) također naziva "šehidom ovog ummeta", iako je on sām napisao čitavu knjigu "El-Hasādul-Murr" spominjući nezamislive kufrijāte Hasana el-Benā'a (utemeljivača "ihwāna"). Dodatno, on u ovoj knjizi spominje i objašnjava najveće vrste širka *rafidija* (šī'ija), najzad zaključujući da su zapravo svi oni muslimaninim, izuzev onih do kojih je dopro dokaz (*men qāmetil-hudždžetu 'alejhim*).

Onda nalazite ljude kako pokušavaju da potvrde ovaj dalāl, tvrdeći da je šejhul-islām također spomenute *rafide* (šī'ije) proglašavao muslimanima. Kako bi šejhul-islām ikada tako nešto rekao, kada mi znamo da je on jasno opisao *rafide* i nekoliko puta u pogledu njih rekao:
"Oni su *kāfir*, i ko god njih ne proglašava njih *kāfirima* – i on je sām *kāfir*."

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

Druga izjava koja razotkriva pravo lice ovoga autora je njegova tvrdnja da je Osmansko carstvo bila islamska država do 1924. godine – samo još jedna od njegovih izjava koja predstavlja njegovo neznanje tewhīda.

Onda tu je i onaj koji je opisan kao "šejh mudžāhidā", onaj koji je priznao da bi on, ako bi njegov televizor bio ukraden, otišao na tājūtski sud i dozvolio bi da mu sude u skladu sa drugim zakonom mimo Allāhovog zakona! Među njima su oni koji su izveli (sproveli) ovakva djela, zapadajući u širk i tako postajući mušrici.

Mi molimo Allāha da uputi njih i nas ka Istini, *āmīn*. Ima li neko ko vjeruje da su svi ovi ljudi i vođe shvatili osnovu na kojoj je ovaj dīn sagrađen?

Tako čovjek vidi zašto oni ne mogu da razlikuju između *ewlijā'ur-Rahmāna* (štićenika Milostivog) i *ewlijā'uš-šejtāna* (štićenika šejtānovih). Mi molimo Allaha da nas udalji od svih vrsta bid'ata, *āmīn*! A Allāh je onaj koji sve zna i On ima znanje nad svim.

Konačno, ja bih želio da zahvalim Ebū Merjemu 'AbdurRahmān ibn Tilā'a el-Mihlifu za njegove precizne komentare i reference (koje sam ja parcijalno uključio u ovu knjigu, kao što je spomenuto). Allāh nam oprostio, nama i svim muslimanima i ujedinio nas sa našim Poslanikom, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, i našom braćom, drugim poslanicima u *džennetul-firdewsu*, ispod Allāhovog ogromnog 'Arša (Prijestolja). Neka nam Allāh dozvoli da budemo nasljednici dženneta i neka dopusti da se ponos i dostojanstvo mu'mina

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

vрати. O Allāhu, daj da umremo kao muslimani, o Allāhu ujedini nas sa *sālihīn* (dobrima)!

Hvala neka je Allāhu, On je izvor snage i sa Njegovom pomoći ovo izdanje je kompletirano. Od Allāha jedino dolazi uspjeh. Neka su Allāhovi *salawāt* i *selām* na Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, a sva zahvala pripada Allāhu, Gospodaru svjetova.

**DOSADAŠNJA IZDANJA
"KELIMETUL-HAQQ":**

- **Dokazi za obaveznost pokrivanja lica**
(*Ebū Ahmed*)
- **Dokazi da je isbāl harām**
(*Ebū Ahmed*)
- **Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti**
(*'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz*)
- **Bolest irdžā'a**
(*grupa autora*)
- **Šta čini "Lā ilāhe illAllāh", a šta ga poništava?**
(*Hamid 'Alī Khān*)
- **Kome se to priviđaju tekfirovci u Sandžaku i Bosni?**
(*'Proglas o tekfīru'' i odgovori na njega*)
(*Kelimetul-Haqq*)
- **Zalutale sekte sūfija i ši'ija**
(*Kelimetul-Haqq*)
- **Isukana sablja na psovača Allāha, vjere i Poslanika**
(*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)
- **Šubhe vezane za propis demokratije u islāmu**
(*grupa autora*)

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

- **'Aqīda potpomognute skupine**
(*'AbdulMedžid el-Munī'*)
- **Tewhīd el-hākimije**
(*grupa autora*)
- **Allāhova pomoć je, zaista, blizu**
(*Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān*)
- **Demokratija je vjera**
(*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)
- **Obaveze koje je dužan spoznati svaki musliman i muslimanka**
(*šejhul-islām Muhammed bin 'AbdulWehhāb*)
- **Ovo je ono što vam je vaš Gospodar obećao**
(*Reagovanje na incident u Novom Pazaru ispred Arap-džamije 3. nov. 2006. god.*)
(*Kelimetul-Haqq*)
- **Podučavanje najvažnijim pitanjima**
(*Ahmed el-Hālidī*)
- **Može li se opravdavati neznanjem u djelima velikog širka i jasnog kufra?**
(*Ebu Muhammed*)
- **Millet Ibrāhīm**
(*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)

MUSLIMAN ILI MUŠRIK.....razarajući dokazi protiv odvratne novotarije

- **'Aqīda ehliš-sunneta wel-džemā'ata**
(Metn/tekst sedam velikih djela 'aqīde muslimana na jednom mjestu, u jednoj knjizi:
"Wasi'tijska 'aqīda", "Tahāwijeve 'aqīda",
"Kitābut-tewhīd", "Tri načela",
"Otklanjanje sumnji",
"Djela koja izvode iz vjere" i "Šest načela")
- **Šerī'atski hidžāb**
(Kelimetul-Haqq)
- **Istina o Turcima Osmanlijama**
(Ebū Ahmed)
- **Musliman ili mušrik**
(Ebū Hamza)
- **Dokazi za propis prijateljavanja sa mušricima**
(šejh Sulejmān bin 'Abdullāh
bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb)
- **Biografija imama Ahmeda, rahimehullāh**